

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 329

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums

2013. gada 10. decembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/54/ES (2013. gada 20. novembris) par dažiem karoga valsts atbildības aspektiem attiecībā uz atbilstību 2006. gada Konvencijai par darbu jūrniecībā un tās izpildi ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/56/ES (2013. gada 20. novembris), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem attiecībā uz tādu kadmiju saturošu pārnēsājamu bateriju un akumulatoru laišanu tirgū, kurus paredzēts izmantot bezvada elektriskajos instrumentos, kā arī attiecībā uz podziņelementu ar nelielu dzīvsudraba saturu laišanu tirgū un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2009/603/EK ⁽¹⁾ 5

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1277/2013 (2013. gada 9. decembris), ar ko atļauj palielināt vīna stiprināšanas robežvērtības tādām vīnam, kas ražots, izmantojot dažos vīnogu audzēšanas reģionos vai to daļās 2013. gadā ievāktās vīnogas 10

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1278/2013 (2013. gada 9. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 13

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

DIREKTĪVAS

- ★ Komisijas Direktīva 2013/60/ES (2013. gada 27. novembris), ar ko pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/24/EK par dažām divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu detaļām un parametriem, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/24/EK, kas attiecas uz divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/67/EK par apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanu divriteņu vai trīsriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem ⁽¹⁾ 15

LĒMUMI

- ★ Padomes Lēmums 2013/725/KĀDP (2013. gada 9. decembris), ar ko groza un pagarina Lēmumu 2012/173/KĀDP par ES Operāciju centra darbības uzsākšanu saistībā ar kopējās drošības un aizsardzības politikas misijām un operāciju Āfrikas ragā 39
- ★ Padomes Lēmums 2013/726/KĀDP (2013. gada 9. decembris) par atbalstu ANO DP Rezolūcijai 2118 (2013) un OPCW Izpildpadomes Lēmumam EC-M-33/Dec 1, īstenojot ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai 41

2013/727/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2013. gada 6. decembris), ar ko nosaka formātu, kādā paziņo informāciju par atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu pieņemšanu un būtiskiem grozījumiem (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 8641) ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/54/ES

(2013. gada 20. novembris)

par dažiem karoga valsts atbildības aspektiem attiecībā uz atbilstību 2006. gada Konvencijai par darbu jūrniecībā un tās izpildi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības darbības jūras transporta jomā mērķis ir, *inter alia*, uzlabot jūrnieku dzīves un darba apstākļus uz kuģa, uzlabot drošumu un drošību uz jūras un novērst jūras avāriju izraisītu piesārņojumu.
- (2) Savienība apzinās faktu, ka lielāko daļu nelaimes gadījumu jūrā ir tieši izraisījis cilvēka faktors, jo īpaši nogurums.
- (3) Viens no galvenajiem mērķiem jūrniecības drošības politikas jomā Savienībā ir izskaust standartiem neatbilstīgu kuģošanu.
- (4) Starptautiskā Darba organizācija (SDO) 2006. gada 23. februārī pieņēma 2006. gada Konvenciju par darbu

jūrniecībā (MLC 2006), lai izveidotu vienotu, saskaņotu un atjauninātu instrumentu, kurā būtu iekļauti arī pamatprincipi, kas atrodami citās starptautiskajās darba konvencijās.

- (5) Saskaņā ar tās VIII pantu MLC 2006 jāstājas spēkā 12 mēnešus pēc dienas, kad reģistrēts, ka to ratificējušas vismaz 30 SDO dalībnieces, kuru kuģu tilpības kopējais apjoms veido 33 % no pasaules bruto tilpības. Šis nosacījums tika izpildīts 2012. gada 20. augustā, un tādējādi MLC 2006 stājas spēkā 2013. gada 20. augustā.

- (6) Ar Padomes Lēmumu 2007/431/EK ⁽³⁾ dalībvalstīm ir atļauts ratificēt MLC 2006, un dalībvalstis tiek aicinātas to izdarīt, cik drīz vien iespējams.

- (7) MLC 2006 ir noteikti visaptveroši minimuma standarti, lai visiem jūrnikiem neatkarīgi no viņu valstspiederības un to kuģu karoga, uz kuriem viņi strādā, nodrošinātu tiesības uz pieņemamiem dzīves un darba apstākļiem un noteiktu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.

- (8) Dažādas MLC 2006 daļas ir iekļautas dažādos Savienības instrumentos gan attiecībā uz karoga valsts, gan ostas valsts saistībām. Šīs direktīvas mērķis ir ieviest dažus atbilstības un izpildes noteikumus, kas izklāstīti MLC 2006 5. sadaļā, attiecībā uz tām MLC 2006 daļām, par kurām vajadzīgie atbilstības un izpildes noteikumi vēl nav pieņemti. Minētās daļas atbilst elementiem, kas izklāstīti Padomes Direktīvas 2009/13/EK ⁽⁴⁾ pielikumā.

⁽¹⁾ OV C 299, 4.10.2012., 153. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 8. oktobra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), Padomes 2013. gada 15. novembra lēmums.

⁽³⁾ Padomes Lēmums 2007/431/EK (2007. gada 7. jūnijs), ar ko dalībvalstīm atļauj Eiropas Kopienas interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā (OV L 161, 22.6.2007., 63. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2009/13/EK (2009. gada 16. februāris), ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK (OV L 124, 20.5.2009., 30. lpp.).

(9) Ar Direktīvu 2009/13/EK īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā ("Nolīgums"), kurš iekļauts minētās direktīvas pielikumā. Šī direktīva neskar Direktīvu 2009/13/EK, un tādēļ ar šo direktīvu būtu jānodrošina atbilstība labvēlīgākiem Savienības tiesību aktu noteikumiem saskaņā ar minēto direktīvu.

(10) Lai gan Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/21/EK ⁽¹⁾ reglamentē karoga valsts atbildību, integrējot SJO dalībvalstu brīvprātīgo revīzijas shēmu Savienības tiesību aktos un ieviešot valsts jūrniecības iestāžu kvalitātes sertifikāciju, atsevišķa direktīva, kas attiecas uz jūrniecības darba standartiem, būtu piemērotāka, un ar to skaidrāk atspoguļotu dažādus mērķus un procedūras, neietekmējot Direktīvu 2009/21/EK.

(11) Direktīva 2009/21/EK attiecas uz SJO konvencijām. Jebkurā gadījumā dalībvalstis varētu izstrādāt, īstenojot un uzturēt kvalitātes vadības sistēmu tādu savas jūras administrācijas darbību operatīvām daļām, kas attiecas uz karoga valsts pienākumiem un kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

(12) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek efektīvi izpildīts to karoga valsts pienākums attiecībā uz to, lai kuģi, kas kuģo ar to karogu, īstenotu attiecīgās MLC 2006 daļas. Izveidojot efektīvu sistēmu pārraudzības mehānismiem, tostarp inspekcijām, vajadzības gadījumā dalībvalsts varētu piešķirt atļauju valsts iestādēm vai citām organizācijām MLC 2006 5.1.2. noteikuma nozīmē un saskaņā ar tajā izklāstītajiem nosacījumiem.

(13) Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1406/2002 ⁽²⁾ 2. panta 3. punkta c) apakšpunktam Eiropas Jūras drošības aģentūras pilnvarās kā pamatpienākums ietilpst aģentūras sadarbība ar dalībvalstīm un pēc to pieprasījuma sniegt atbilstīgu informāciju, lai atbalstītu tādu atzītu organizāciju pārraudzību, kas darbojas minēto dalībvalstu vārdā, neskarot kuģa karoga valsts tiesības un pienākumus.

(14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un

ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(15) Šīs direktīvas piemērošanas rezultātā nekādos apstākļos nevajadzētu samazināties aizsardzības līmenim, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pašlaik attiecas uz jūrniekiem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu paredz noteikumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis efektīvi izpilda savus pienākumus kā karoga valstis attiecībā uz attiecīgo MLC 2006 daļu īstenošanu. Šī direktīva neskar Direktīvas 2009/13/EK un 2009/21/EK un nekādus citus tajās izklāstītus augstākus jūrnieku dzīves un darba apstākļu standartus.

2. pants

Definīcijas

Šīs direktīvas nolūkos piemēro šādu definīciju papildus tām attiecīgajām definīcijām, kas izklāstītas Direktīvas 2009/13/EK pielikumā:

"attiecīgās MLC 2006 daļas" ir tās MLC 2006 daļas, par kurām tiek uzskatīts, ka to saturs atbilst noteikumiem Direktīvas 2009/13/EK pielikumā.

3. pants

Atbilstības pārraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidoti efektīvi un piemēroti izpildes un pārraudzības mehānismi, tostarp inspekcijas, kas notiek MLC 2006 norādītajos intervālos, lai nodrošinātu, ka jūrnieku dzīves un darba apstākļi uz kuģiem, kas kuģo ar to karogu, atbilst un turpina atbilst MLC 2006 attiecīgo daļu prasībām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/21/EK (2009. gada 23. aprīlis) par karoga valstij noteikto prasību ievērošanu (OV L 131, 28.5.2009., 132. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

2. Attiecībā uz kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka par 200 un kuri nav iesaistīti starptautiskos reisos, dalībvalstis pēc apspriešanās ar attiecīgajām kuģu īpašnieku un jūrnieku organizācijām, ievērojot MLC 2006 II panta 6. punktu, var nolemt pielāgot pārraudzības mehānismus, tostarp inspekcijas, lai ņemtu vērā īpašos nosacījumus, kas attiecas uz šādiem kuģiem.

3. Veicot savus pienākumus saskaņā ar šo pantu, dalībvalstis attiecīgā gadījumā var atļaut inspekcijas veikt publiskā sektora iestādēm vai citām organizācijām – tostarp tām, kas atrodas citā dalībvalstī, ja tā piekrīt –, kuras tās atzīst par pietiekami spējīgām, kompetentām un neatkarīgām. Visos gadījumos dalībvalsts paliek pilnībā atbildīga par attiecīgo jūrnieku dzīves un darba apstākļu inspekciju uz kuģiem, kas kuģo ar minētās dalībvalsts karogu. Šis noteikums neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/15/EK⁽¹⁾.

4. Dalībvalstis nosaka skaidrus mērķus un standartus, kas attiecas uz to inspekcijas sistēmu pārvaldību, kā arī atbilstīgas vispārējās procedūras, lai izvērtētu, kādā apjomā ir īstenoti minētie mērķi un standarti.

5. Katra dalībvalsts nodrošina, ka jūrnieki, kas atrodas uz kuģiem, kuri kuģo ar minētās dalībvalsts karogu, var piekļūt Nolīguma kopijai. Piekļuve var būt sniegta elektroniski.

4. pants

Personāls, kas atbild par atbilstības pārraudzību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka personāls, tostarp darbinieki no iestādēm vai citām organizācijām ("atzītām organizācijām" MLC 2006 nozīmē), kam ir atļauts veikt inspekcijas saskaņā ar 3. panta 3. punktu un kas atbild par MLC 2006 attiecīgo daļu pienācīgas īstenošanas pārbaudi, ir apmācīti, kompetenti, tiem ir darba uzdevumi, pilnas juridiskas pilnvaras, statuss un neatkarība, kāda ir nepieciešama vai vēlama, lai spētu veikt minēto pārbaudi un nodrošināt atbilstību MLC 2006 attiecīgajām daļām. Saskaņā ar MLC 2006 inspektori ir pilnvaroti veikt attiecīgus pasākumus, lai aizliegtu kuģim atstāt ostu, līdz tiek veikti vajadzīgie pasākumi.

2. Visas atļaujas, kas piešķirtas attiecībā uz inspekcijām, pilnvaro atzīto organizāciju pieprasīt vismaz novērst tās konstatētās nepilnības jūrnieku dzīves un darba apstākļos un veikt inspekcijas šajā sakarā pēc ostas valsts pieprasījuma.

3. Katra dalībvalsts izveido:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/15/EK (2009. gada 23. aprīlis) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (OV L 131, 28.5.2009., 47. lpp.).

a) sistēmu, kas nodrošinātu atzīto organizāciju veiktā darba atbilstību un kas ietver informācijas sniegšanu par visiem piemērojamiem valsts normatīvajiem aktiem un attiecīgajiem starptautiskajiem instrumentiem; un

b) procedūras saziņai ar šādām organizācijām un to uzraudzību.

4. Katra dalībvalsts iesniedz Starptautiskajam Darba birojam aktuālu to atzīto organizāciju sarakstu, kurām ir piešķirta atļauja darboties tās uzdevumā, un pastāvīgi atjaunina šo sarakstu. Sarakstā norāda funkcijas, kuras atzītajām organizācijām ir atļauts veikt.

5. pants

Sūdzību procedūras uz kuģa, sūdzību izskatīšana un korektīvie pasākumi

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai tās normatīvajos aktos būtu paredzētas piemērotas sūdzību procedūras uz kuģa.

2. Ja dalībvalsts saņem sūdzību, kuru tā neuzskata par acīmredzami nepamatotu, vai iegūst pierādījumus, ka kuģis, kas kuģo ar tās karogu, neatbilst attiecīgo MLC 2006 daļu prasībām vai ka pastāv tās īstenošanas pasākumu nopietnas nepilnības, minētā dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai izmeklētu šo jautājumu, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai labotu visas konstatētās nepilnības.

3. Personāls, kas nodarbojas ar sūdzībām vai tās konstatē, visus sūdzību avotus par apdraudējumu vai trūkumiem attiecībā uz jūrnieku dzīves un darba apstākļiem vai par normatīvo aktu pārkāpumiem uzskata par konfidencialiem un nesniedz nekādas norādes kuģa īpašniekam, kuģa īpašnieka pārstāvim vai kuģa operatoram, ka inspekcija tika veikta šādas sūdzības rezultātā.

6. pants

Ziņojumi

1. Komisija savos ziņojumos, kas jāsaņem saskaņā ar Direktīvas 2009/21/EK 9. pantu, iekļauj jautājumus, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

2. Ne vēlāk kā 2018. gada 31. decembrī Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek īstenots un piemērots MLC 2006 5.3. noteikums par darbaspēka piedāvātāju pienākumiem. Attiecīgā gadījumā ziņojumā var iekļaut priekšlikumus pasākumiem, ar ko jūrniecības nozarē uzlabot dzīves un darba apstākļus.

7. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2015. gada 31. martam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

9. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2013. gada 20. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS

Komisijas paziņojums

“Komisija uzskata, ka virsraksts pienācīgi neatspoguļo direktīvas piemērošanas jomu.”

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/56/ES

(2013. gada 20. novembris),

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem attiecībā uz tādu kadmiju saturošu pārnēsājamu bateriju un akumulatoru laišanu tirgū, kurus paredzēts izmantot bezvada elektriskajos instrumentos, kā arī attiecībā uz podziņelementu ar nelielu dzīvsudraba saturu laišanu tirgū un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2009/603/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK ⁽³⁾ aizliedz laist tirgū pārnēsājamās, arī ierīcēs iestrādātas baterijas un akumulatorus, kuru svarā ir vairāk nekā 0,002 % kadmija. Tomēr minētais aizliegums neattiecas uz pārnēsājamām baterijām un akumulatoriem, kas paredzēti lietojumam bezvada elektriskajos instrumentos.

(2) Komisija ir pārskatījusi minēto atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas 2006/66/EK 4. panta 4. punktu.

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 140. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. oktobra nostāja (Oficiālajā Vēst-
nesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 15. novembra
lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada
6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un
akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK
(OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

(3) Minētajā pārskatīšanā secināts – lai pakāpeniski samazi-
nātu kadmija daudzumu, kas nokļūst vidē, kadmija
izmantošanas aizliegums būtu jāattiecinā arī uz pārnēsā-
jamām baterijām un akumulatoriem, kas paredzēti lieto-
jumam bezvada elektriskajos instrumentos, jo tirgū ir
pieejami kadmiju nesaturoši aizvietotāji, proti, niķeļa-
metāla hidrīda un litija-jonu baterijas.

(4) Spēkā esošo atbrīvojumu pārnēsājamām baterijām un
akumulatoriem, kas paredzēti lietojumam bezvada elek-
triskajos instrumentos, būtu jāturpina piemērot līdz
2016. gada 31. decembrim, lai pārstrādes nozare un
patērētāji visā vērtību ķēdē varētu labāk pielāgoties attie-
cīgām aizstājošām tehnoloģijām vienādi visos Savienības
reģionos.

(5) Direktīva 2006/66/EK aizliedz laist tirgū visas ierīcēs
iestrādātas vai neiestrādātas baterijas vai akumulatorus,
kuru svarā ir vairāk nekā 0,0005 % dzīvsudraba. Tomēr
minētais aizliegums neattiecas uz podziņelementiem,
kuru svarā nav vairāk kā 2 % dzīvsudraba. Savienības
podziņelementu tirgū jau notiek pāreja uz dzīvsudrabu
nesaturošiem podziņelementiem. Tāpēc aizliegums laist
tirgū podziņelementus, kuru svarā ir vairāk nekā
0,0005 % dzīvsudraba, ir atbilstīgs.

(6) Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, pilnvaras, kas ar
Direktīvu 2006/66/EK piešķirtas Komisijai, nepieciešams
pielāgot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD)
290. un 291. pantam.

(7) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 2006/66/EK, Komi-
sijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar
LESD 290. pantu attiecībā uz kritērijiem līdzvērtīgu
apstākļu novērtēšanai saistībā ar apstrādi un pārstrādi
ārpus Savienības, pārnēsājamu un automobiļos vai moto-
ciklos izmantojamu bateriju un akumulatoru jaudas
marķēšanu un atkāpēm no marķēšanas prasībām. Ir
īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus,
rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī.
Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus,
būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attie-
cīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un
Padomei.

- (8) Attiecīgā gadījumā ražotāju reģistrācijas prasībām un formātam būtu jāatbilst reģistrācijas noteikumiem un formātam, kas noteikti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/19/ES ⁽¹⁾ 16. panta 3. punktu un X pielikuma A daļu.
- (9) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 2006/66/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai saistībā ar pārejas pasākumiem, kas attiecas uz minimālajām savākšanas normām, vienotu metodoloģiju tiešajiem lietotājiem gadā pārdoto pārnēsājamo bateriju un akumulatoru daudzumu aprēķināšanai, sāki izstrādātiem noteikumiem par pārstrādes mērķlielumu aprēķināšanu un anketu vai īsu satura izklāstu valsts īstenošanas ziņojumiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/12/EK ⁽³⁾ tika atcelta no 2010. gada 12. decembra ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK ⁽⁴⁾.
- (11) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/66/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/66/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 4. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertais aizliegums neattiecas uz podziņelementiem, kuru svarā nav vairāk kā 2 % dzīvsudraba, – līdz 2015. gada 1. oktobrim.”;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

- b) panta 3. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) bezvada elektriskajos instrumentos; šo atbrīvojumu attiecībā uz bezvada elektriskajiem instrumentiem piemēro līdz 2016. gada 31. decembrim.”;

- c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Attiecībā uz dzirdes aparātiem paredzētiem podziņelementiem Komisija pārskata 2. punktā minēto atbrīvojumu un ne vēlāk kā 2014. gada 1. oktobrī ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par tādu dzirdes aparātiem paredzētu podziņelementu pieejamību, kas atbilst 1. punkta a) apakšpunktam. Gadījumos, kad to pamato tādu dzirdes aparātiem paredzētu podziņelementu pieejamības trūkums, kuri atbilst 1. punkta a) apakšpunktam, Komisija savam ziņojumam pievieno atbilstīgu priekšlikumu, lai 2. punktā minēto atbrīvojumu attiecinātu arī uz dzirdes aparātiem paredzētiem podziņelementiem.”;

- 2) direktīvas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Baterijas un akumulatorus, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām, bet kas likumīgi laisti tirgū pirms 4. pantā minēto attiecīgo aizliegumu piemērošanas dienas, drīkst turpināt tirgot, līdz beidzas to krājumi.”;

- 3) direktīvas 10. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija ar īstenošanas aktiem var noteikt pārejas pasākumus, lai novērstu grūtības, kas dalībvalstij rodas 2. punkta prasību izpildē īpašu valsts apstākļu dēļ. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.

Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Komisija līdz 2007. gada 26. septembrim ar īstenošanas aktiem nosaka vienotu metodoloģiju, lai aprēķinātu pārnēsājamo bateriju un akumulatoru ikgadējo pārdošanas apjomu tiešajiem lietotājiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.”;

4) direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Bateriju un akumulatoru atkritumu izņemšana

Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji konstruē ierīces tā, lai bateriju un akumulatoru atkritumus var viegli izņemt. Ja tiešajam lietotājam nav iespējams tos viegli izņemt, dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji konstruē ierīces tā, ka bateriju un akumulatoru atkritumus var viegli izņemt kvalificēti speciālisti, kuri ir neatkarīgi no ražotāja. Ierīcēm, kurās ir iestrādātas baterijas un akumulatori, pievieno instrukcijas par to, kā minētās baterijas un akumulatorus var droši izņemt vai nu tiešais lietotājs, vai neatkarīgi kvalificēti speciālisti. Vajadzības gadījumā instrukcijās ietver arī informāciju tiešajam lietotājam par ierīcēs iestrādātās baterijas vai akumulatora veidiem.

Pirmajā daļā ietvertos noteikumus nepiemēro, ja drošības, darbības, medicīnisku vai datu integritātes iemeslu dēļ ir nepieciešama strāvas padeves nepārtrauktība un tas prasa pastāvīgu savienojumu starp ierīci un bateriju vai akumulatoru.”;

5) direktīvas 12. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Komisija ar īstenošanas aktiem līdz 2010. gada 26. martam pieņem sīki izstrādātus noteikumus par pārstrādes mērķlielumu aprēķināšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.”;

6) direktīvas 12. panta 7. punktu svīturo;

7) direktīvas 15. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23.a pantu, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus, papildinot šā panta 2. punktā minētos noteikumus, jo īpaši kritērijus tajā minēto līdzvērtīgu apstākļu novērtēšanai.”;

8) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Reģistrācija

Dalībvalstis nodrošina, ka visus ražotājus reģistrē. Visās dalībvalstīs uz reģistrāciju attiecas vienas un tās pašas procedūras prasības saskaņā ar IV pielikumu.”;

9) direktīvas 18. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis publicē 1. punktā minētos pagaidu atbrīvojuma pasākumus un to piedāvājuma pamatojumu un paziņo tos Komisijai un citām dalībvalstīm.”;

10) direktīvas 21. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2009. gada 26. septembrim visu pārnēsājamo un automobiļu bateriju un akumulatoru jauda ir uz tiem norādīta redzamā, salasāmā un neizdzēšamā veidā. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23.a pantu, ar kuriem līdz 2009. gada 26. martam paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas papildina minēto prasību, tostarp saskaņotas metodes jaudas un pienācīgas izmantošanas noteikšanai.”;

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23.a pantu, lai piešķirtu atbrīvojumus no šajā pantā izklāstītajām marķēšanas prasībām. Izstrādājot šādus deleģētos aktus, Komisija apspriežas ar attiecīgām ieinteresētām personām, jo īpaši ar ražotājiem, savācējiem, pārstrādātājiem, apstrādes darbu veicējiem, vides aizsardzības un lietotāju organizācijām un darbinieku apvienībām.”;

11) direktīvas 22. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ziņojumus sagatavo, pamatojoties uz anketu vai īsu satura izklāstu. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka anketu vai īsu satura izklāstu minētajiem ziņojumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā. Anketu vai īsu satura izklāstu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms tam, kad sākas pirmais laikposms, par ko jāsagatavo ziņojums.”;

12) pievieno šādu pantu:

"23.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 15. panta 3. punktā un 21. panta 2. un 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 30. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 15. panta 3. punktā un 21. panta 2. un 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 15. panta 3. punktu un 21. panta 2. un 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.;

13) direktīvas 24. pantu aizstāj ar šādu:

"24. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.);

14) pievieno šādu pielikumu:

"IV PIELIKUMS

Procedūras prasības attiecībā uz reģistrāciju

1. Reģistrācijas prasības

Bateriju un akumulatoru ražotāju reģistrācija notiek rakstiskā vai elektroniskā veidā valsts iestādēs vai dalībvalstu pilnvarotās ražotāju atbildības organizācijās (turpmāk – "reģistrācijas struktūras").

Reģistrācijas procedūra var būt citas ražotāju reģistrācijas procedūras daļa.

Bateriju un akumulatoru ražotājiem ir jāreģistrējas tikai vienreiz tajā dalībvalstī, kurā tie profesionālās darbības ietvaros pirmo reizi laiž tirgū baterijas un akumulatorus, un reģistrējoties tiem piešķir reģistrācijas numuru.

2. Informācija, kuru sniedz ražotāji

Bateriju un akumulatoru ražotāji sniedz reģistrācijas struktūrām šādu informāciju:

i) ražotāja nosaukums un zīmola nosaukums (ja pieejams), ar kādu tas darbojas dalībvalstī;

ii) ražotāja adrese(-es): pasta indekss un atrašanās vieta, ielas nosaukums un numurs, valsts, URL, tālruna numurs, kā arī ražotāja kontaktpersona, faksa numurs un e-pasta adrese, ja pieejami;

iii) norādes par bateriju un akumulatoru veidiem, ko ražotājs laiž tirgū: pārnēsājamās baterijas un akumulatori, rūpnīcā izmantojamās baterijas un akumulatori vai automobiļos vai motociklos izmantojamās baterijas un akumulatori;

iv) informācija par to, kā ražotājs izpilda savus pienākumus – individuāli vai izmantojot kopsistēmu;

v) reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums;

vi) ražotāja valsts identifikācijas kods, tostarp Eiropas nodokļu maksātāja numurs vai valsts nodokļu maksātāja numurs (fakultatīvi);

vii) deklarācija, kurā apliecināts sniegtās informācijas patiesums.

Pielikuma 1. punkta otrajā daļā minētās reģistrācijas procedūras nolūkā bateriju un akumulatoru ražotājiem nav jāsniedz nekāda cita informācija kā tikai tā, kas uzskaitīta 2. punkta i) līdz vii) apakšpunktā.

3. Reģistrācijas maksa

Reģistrācijas struktūras var piemērot reģistrācijas maksu ar nosacījumu, ka tā ir noteikta, pamatojoties uz attiecīgajām izmaksām, un ka tā ir samērīga.

Reģistrācijas struktūras, kuras piemēro reģistrācijas maksu, informē kompetentās valsts iestādes par metodoloģiju, kas izmantota reģistrācijas maksas aprēķināšanā.

4. Izmaiņas reģistrācijas datos

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja dati, ko ražotāji iesniedz saskaņā ar 2. punkta i) līdz vii) apakšpunktu, tiek mainīti, ražotāji par to informē attiecīgo reģistrācijas struktūru ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc datu maiņas.

5. Reģistrācijas anulēšana

Ja ražotāji pārstāj būt ražotāji dalībvalstī, tie anulē reģistrāciju, informējot par to attiecīgo reģistrācijas struktūru."

2. pants

Komisijas Lēmuma 2009/603/EK atcelšana

Komisijas Lēmumu 2009/603/EK ⁽¹⁾ atceļ no 2015. gada 1. jūlija.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības līdz 2015. gada 1. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2013. gada 20. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. LEŠKEVIČIUS

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2009/603/EK (2009. gada 5. augusts), ar ko nosaka prasības bateriju un akumulatoru ražotāju reģistrācijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/66/EK (OV L 206, 8.8.2009., 13. lpp.).

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1277/2013

(2013. gada 9. decembris),

ar ko atļauj palielināt vīna stiprināšanas robežvērtības tādām vīnam, kas ražots, izmantojot dažos vīnogu audzēšanas reģionos vai to daļās 2013. gadā ievāktās vīnogas

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula")⁽¹⁾, un jo īpaši tās 121. panta trešo daļu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVa pielikuma A.3. punktā ir paredzēts, ka gados, kuros klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi, dalībvalstis var pieprasīt palielināt vīna spirta tilpumkoncentrācijas (stiprināšanas) robežvērtības, nepārsniedzot 0,5 %.
- (2) Čehijas Republika, Vācija, Francija, Horvātija, Luksemburga, Ungārija, Austrija un Slovākija ir pieprasījušas šādu vīna stiprināšanas robežvērtību palielināšanu vīnam, kas ražots, izmantojot 2013. gadā ievāktās vīnogas, jo to augšanas perioda laikā klimatiskie apstākļi bijuši īpaši nelabvēlīgi. Čehijas Republika, Vācija, Horvātija, Luksemburga, Ungārija, Austrija un Slovākija šādu pieprasījumu ir attiecinājušas uz visiem to vīnogu audzēšanas reģioniem, un Francija – uz dažām Žirondas departamenta komūnām.
- (3) Īpaši nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ 2013. gadā Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVa pielikuma A.2. punktā noteiktās dabiskās spirta tilpumkoncentrācijas palielināšanas robežvērtības dažos vīnogu audzēšanas reģionos vai to daļās nedod iespēju ražot parasti tirgū pieprasītu vīnu ar atbilstošu spirta tilpumkoncentrāciju.
- (4) Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVa pielikuma mērķi, proti, mazināt un ierobežot vīna stiprināšanu, un

ņemot vērā to, ka minētā pielikuma A.3. punktā paredzēto atkāpi piešķir īpašos gadījumos, atļauja palielināt vīna stiprināšanas robežvērtības būtu jāpiešķir tikai tiem vīnogu audzēšanas reģioniem vai to daļām, kurās bijuši īpaši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi. Tāpēc Francijā šāda atļauja būtu jāpiešķir tikai ierobežotam skaitam Žirondas departamenta komūnu, kurās ir bijuši šādi klimatiskie apstākļi.

- (5) Tāpēc ir lietderīgi atļaut palielināt vīna stiprināšanas robežvērtības tādām vīnam, kas ražots, izmantojot vīnogas, kas 2013. gadā ievāktas vīnogu audzēšanas reģionos Čehijas Republikā, Vācijā, Francijā, Horvātijā, Luksemburgā, Ungārijā, Austrijā un Slovākijā vai to daļās.
- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XVa pielikuma A.2. punkta, vīnogu audzēšanas reģionos vai to daļās, kas uzskaitītas šīs regulas pielikumā, dabiskās spirta tilpumkoncentrācijas palielināšana svaigām vīnogām, kas ievāktas 2013. gadā, vīnogu misai, rūgstošai vīnogu misai, rūgstošam jaunvīnam un vīniem, kuri iegūti no vīna vīnogu šķirnēm, kas ievāktas 2013. gadā, nedrīkst pārsniegt šādas robežvērtības:

- a) 3,5 % vīnogu audzēšanas A zonā, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XIb pielikuma papildinājumā;
- b) 2,5 % vīnogu audzēšanas B zonā, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XIb pielikuma papildinājumā;
- c) 2,0 % vīnogu audzēšanas C I un C II zonā, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XIb pielikuma papildinājumā.

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 9. decembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Vīnogu audzēšanas reģioni vai to daļas, kurās saskaņā ar 1. pantu ir atļauts palielināt vīna stiprināšanas robežvērtības

Dalībvalsts	Vīnogu audzēšanas reģions vai tā daļa (vīnogu audzēšanas zona)
Čehijas Republika	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (A un B zona)
Vācija	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (A un B zona)
Francija	Šādas Žirondas departamenta komūnas: Arbanats, Ayguemorte-Les-Graves, Baurech, Beautiran, Belvès-de-Castillon, Blésignac, Branne, Cabara, Camiac-et-Saint-Denis, Capian, Cardan, Castillon-la-Bataille, Castres-Gironde, Civrac-sur-Dordogne, Daignac, Dardenac, Espiet, Faleyras, Francs, Gardegan-et-Tourtirac, Grézillac, Guillac, Haux, La Brède, Langoiran, Lestiac-sur-Garonne, Lugaigac, Mouillac, Mouliets-et-Villemartin, Naujan-et-Postiac, Paillet, Podensac, Portets, Pujols, Rions, Saint-Aubin-de-Branne, Sainte-Colombe, Saint-Étienne-de-Lisse, Sainte-Florence, Saint-Genès-de-Castillon, Saint-Genès-de-Lombaud, Saint-Jean-de-Blaignac, Saint-Léon, Saint-Magne-de-Castillon, Saint-Michel-de-Rieufret, Saint-Morillon, Saint-Pey-d'Armens, Saint-Philippe-d'Aiguille, Saint-Selve, Sainte-Terre, Les Salles-de-Castillon, La Sauve, Tabanac, Tizac-de-Curton, Le Tourne, Vignonet, Villenave-de-Rions un Virelade (CI zona)
Horvātija	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (B, CI un CII zona)
Luksemburga	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (A zona)
Ungārija	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (CI zona)
Austrija	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (B zona)
Slovākija	Visi vīnogu audzēšanas reģioni (B un CI zona)

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1278/2013**(2013. gada 9. decembris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 9. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	AL	45,1
	MA	81,4
	TN	86,4
	TR	84,7
	ZZ	74,4
0707 00 05	AL	59,9
	MA	127,8
	TR	122,5
	ZZ	103,4
0709 93 10	MA	153,0
	TR	161,8
	ZZ	157,4
0805 10 20	AR	30,4
	AU	88,3
	MA	36,7
	TR	61,1
	UY	36,0
	ZA	55,2
	ZW	19,7
0805 20 10	ZZ	46,8
	AU	135,6
	MA	58,6
	ZZ	97,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	66,3
	ZZ	66,3
0805 50 10	TR	70,1
	ZZ	70,1
0808 10 80	BA	42,7
	MK	36,9
	NZ	160,5
	US	165,4
	ZA	199,9
	ZZ	121,1
0808 30 90	TR	130,9
	US	211,2
	ZZ	171,1

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

DIREKTĪVAS

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2013/60/ES

(2013. gada 27. novembris),

ar ko pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/24/EK par dažām divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu detaļām un parametriem, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/24/EK, kas attiecas uz divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/67/EK par apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanu divriteņu vai trīsriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 17. jūnija Direktīvu 97/24/EK par dažām divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu detaļām un parametriem⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 18. marta Direktīvu 2002/24/EK, kas attiecas uz divriteņu vai trīsriteņu mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu⁽²⁾, un jo īpaši tās 17. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvu 2009/67/EK par apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanu divriteņu vai trīsriteņu mehāniskajiem transportlīdzekļiem⁽³⁾ un jo īpaši tās 4. pantu,

tā kā:

- (1) Savienība ir līgumslēdzēja puse ANO Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Nolīgumam par vienotu tehnisko prasību pieņemšanu riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām ("Pārskatītais 1958. gada nolīgums")⁽⁴⁾. Lai vienkāršotu Savienības tipa apstiprinājuma tiesību aktus atbilstoši ieteikumiem noslēguma ziņojumā "CARS 21: Konkurētspējīgas autobūves nozares tiesiskais regulējums 21. gadsimtam", ES direktīvu grozījumi ir lietderīgi, tos iekļaujot Savienības tiesību aktos un piemērojot papildu ANO EEK noteikumus L kategorijas transportlīdzekļu pašreizējos tipa apstiprināšanas tiesību aktos,

nesamazinot aizsardzības līmeni. Lai samazinātu tipa apstiprināšanas procedūru administratīvo slogu, transportlīdzekļu izgatavotājiem būtu jāļauj iesniegt tipa apstiprinājuma pieteikumu saskaņā ar attiecīgiem ANO EEK noteikumiem, kuri minēti šīs direktīvas 1. pantā.

- (2) Pārejas periodā līdz dienai, kurā ANO EEK Noteikumi Nr. 41 par motociklu trokšņu emisijām⁽⁵⁾ kļūst saistoši ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 15. janvāra Regulu (ES) Nr. 168/2013 par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību⁽⁶⁾, ir lietderīgi, ka jaunu transportlīdzekļu tipu prasības attiecībā uz motociklu troksni, kas izklāstītas Direktīvas 97/24/EK 9. nodaļā un ANO EEK Noteikumu Nr. 41 ceturtajā grozījumu sērijā, tostarp saistītās trokšņu robežvērtības, kuras izklāstītas minēto ANO EEK noteikumu 6. pielikumā, uzskata par līdzvērtīgām.

- (3) Ņemot vērā nesamērīgi augsto oglekļa dioksīda emisiju līmeni, ko rada L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļi (divu un trīs riteņu mopēdi un vieglie kvadricikli), ir lietderīgi pārskatīt vides I veida testu (izpūtēja emisija pēc aukstās iedarbināšanas), iekļaujot emisiju mērījumus, sākot tieši pēc aukstās iedarbināšanas, lai labāk atspoguļotu faktisko izmantošanu un piesārņojošo vielu emisiju būtisko proporciju, kuras rodas tieši pēc aukstās iedarbināšanas, kamēr motors nav uzsildis. Pārmaiņas emisiju laboratorijas testa procedūrā būtu jāatspoguļo administratīvajos noteikumos, jo īpaši pārmaiņas attiecībā uz pozīcijām atbilstības sertifikātā (CoC) un mērījumu testa rezultātu lapā, kas ietverta Direktīvā 2002/24/EK.

- (4) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem izgatavotājiem un lai nodrošinātu vienlīdzīgu vides veiktspēju L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļiem attiecībā uz kartera gāzes emisijām, ir lietderīgi arī pieprasīt, lai transportlīdzekļu izgatavotāji, piesakot jaunu tipa apstiprinājumu, skaidri norādītu, ka kartera gāzes ventilācijas sistēma šo transportlīdzekļu kategorijām rada nulles emisiju, kas ietver to, ka karteris ir

⁽¹⁾ OV L 226, 18.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 124, 9.5.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 222, 25.8.2009., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 346, 17.12.1997., 81. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 317, 14.11.2012., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.

pienācīgi noslēgts un ka kartera gāzes netiek novadītas tieši apkārtējā atmosfērā visā transportlīdzekļa darbības laikā.

- (5) Lai nodrošinātu saskaņotību ar ANO EEK apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanas prasībām attiecībā uz L kategorijas transportlīdzekļiem un lai uzlabotu to redzamību, šādu transportlīdzekļu jauni tipi būtu jāapriko ar gaismām, kas automātiski ieslēdzas saskaņā ar ANO EEK Noteikumiem Nr. 74 (L1e transportlīdzekļi) ⁽¹⁾ un Nr. 53 (L3e motocikli) ⁽²⁾, vai īpašām dienas gaitas gaismām (DRL), kuras atbilst attiecīgajām ANO EEK Noteikumu Nr. 87 ⁽³⁾ prasībām. Visām pārējām L kategorijas transportlīdzekļu apakškategorijām būtu jāuzstāda apgaismojums, kas ieslēdzas automātiski, vai pēc izgatavotāja izvēles īpašas dienas gaitas gaismas, kuras ieslēdzas automātiski.
- (6) Šai direktīvai būtu skaidri jāievieš *Euro* posms L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2002/24/EK darbības joma. To transportlīdzekļu atbilstības sertifikātos, kuriem emisijas apstiprinājums piešķirts saskaņā ar iepriekšējiem noteikumiem, *Euro* posmu joprojām būtu jāatļauj norādīt brīvprātīgi.
- (7) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar komitejas, kas izveidota, lai tiesību aktus pielāgotu tehnikas attīstībai, atzinumu.
- (8) Lai dalībvalstis varētu pieņemt tiesību aktus, noteikumus un administratīvos noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai šeit noteiktajā termiņā, tai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 97/24/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Saskaņā ar Direktīvas 2002/24/EK 11. panta noteikumiem tiek atzīta prasību līdzvērtība šīs direktīvas pielikuma 1. nodaļā (riepām), 2. nodaļā (apgaismes ierīcēm un gaismas signālierīcēm), 4. nodaļā (atpakaļskata spoguļiem), 9. nodaļas III pielikumā (pieļaujamā skaņas līmeņa un izplūdes sistēmas prasībām motocikliem) un 11. nodaļā (drošības jostām) ar prasībām ANO EEK Noteikumos Nr. 30 ⁽¹⁾, Nr. 54 ⁽²⁾, Nr. 64 ⁽³⁾ un Nr. 75 ⁽⁴⁾ attiecībā uz riepām, Nr. 3 ⁽⁵⁾, Nr. 19 ⁽⁶⁾, Nr. 20 ⁽⁷⁾, Nr. 37 ⁽⁸⁾, Nr. 38 ⁽⁹⁾, Nr. 50 ⁽¹⁰⁾, Nr. 53 ⁽¹¹⁾, Nr. 56 ⁽¹²⁾, Nr. 57 ⁽¹³⁾, Nr. 72 ⁽¹⁴⁾, Nr. 74 ⁽¹⁵⁾ un Nr. 82 ⁽¹⁶⁾ attiecībā uz apgaismes ierīcēm un gaismas signālierīcēm,

Nr. 81 ⁽¹⁷⁾ attiecībā uz atpakaļskata spoguļiem, Nr. 16 ⁽¹⁸⁾ attiecībā uz drošības jostām un Nr. 41 ⁽¹⁹⁾ attiecībā uz motocikla trokšņu emisiju.

- ⁽¹⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 29.
- ⁽²⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 53.
- ⁽³⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 63.
- ⁽⁴⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 74.
- ⁽⁵⁾ E/ECE/TRANS/324/ADD 2.
- ⁽⁶⁾ E/ECE/TRANS/324/REV 1/ADD 18.
- ⁽⁷⁾ E/ECE/TRANS/324/REV 1/ADD 19.
- ⁽⁸⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 36.
- ⁽⁹⁾ E/ECE/TRANS/324/REV 1/ADD 37.
- ⁽¹⁰⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 49.
- ⁽¹¹⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 52/Rev. 2.
- ⁽¹²⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 55.
- ⁽¹³⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 56.
- ⁽¹⁴⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 71.
- ⁽¹⁵⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 73/Rev. 2/Amend. 1.
- ⁽¹⁶⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 81.
- ⁽¹⁷⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 80.
- ⁽¹⁸⁾ E/ECE/TRANS/505/REV 1/ADD 15.
- ⁽¹⁹⁾ E/ECE/TRANS/505/Rev. 1/Add. 40/Rev. 2.”;

- 2) direktīvas 5. nodaļas I, II un IV pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumu.

2. pants

Direktīvas 2002/24/EK IV un VII pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas II pielikumu.

3. pants

Direktīvas 2009/67/EK I un VI pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas III pielikumu.

4. pants

1. No 2014. gada 1. jūlija dalībvalstis, pamatojoties uz pasākumiem, ko veic pret gaisa piesārņošanu, un funkcionālo drošumu, atsakās piešķirt jebkuru EK tipa apstiprinājumu jauna tipa divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzeklim, ja tas neatbilst ar šo direktīvu grozītās Direktīvas 2002/24/EK un Direktīvas 97/24/EK prasībām.

2. No 2014. gada 1. jūlija atbilstības sertifikātus izsniedz transportlīdzekļiem, kas atbilst ar šīs direktīvas II pielikuma 1. punktu grozītās Direktīvas 97/24/EK noteikumiem.

5. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 2014. gada 30. jūnijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto atbilstošo aktu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem šādus pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

⁽¹⁾ OV L 166, 18.6.2013., 88. lpp.

⁽²⁾ OV L 166, 18.6.2013., 55. lpp.

⁽³⁾ OV L 164, 30.6.2010., 46. lpp.

6. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 27. novembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

Direktīvas 97/24/EK 5. nodaļas I, II un IV pielikumu groza šādi:

1) direktīvas 5. nodaļas I pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 2.2. līdz 2.2.1.2.2. punktu aizstāj ar šādiem:

“2.2. Testu apraksts

2.2.1. L1e, L2e vai L6e kategorijas transportlīdzeklim atbilstoši Euro 3 emisijām veic I un II veida testus, kā noteikts turpmāk.

2.2.1.1. I veida tests (gāzveida piesārņotāju vidējās emisijas kontrole pārslogotā pilsētas teritorijā pēc aukstās iedarbināšanas).

2.2.1.1.1. Testējamo transportlīdzekli novieto uz šasijas dinamometra, kas aprīkots ar bremžu iekārtu un aparātu. Veic turpmāk aprakstīto testa procedūru.

2.2.1.1.1.1. Aukstās iedarbināšanas testa 1. fāze sastāv no četriem pamatcikliem, kurus veic bez pārtraukuma, un ilgst pavisam 448 sekundes.

2.2.1.1.1.2. Karstās iedarbināšanas testa 2. fāze nekavējoties seko aukstās iedarbināšanas testa 1. fāzei un kopumā ilgst 448 sekundes, un sastāv no četriem pamatcikliem. Karstās iedarbināšanas testa 2. fāze jāveic bez pārtraukuma.

2.2.1.1.1.3. Katrs aukstās iedarbināšanas testa 1. fāzes vai karstās iedarbināšanas testa 2. fāzes pamatcikls sastāv no septiņām darbībām (brīvgaita, paātrinājums, vienmērīgs ātrums, palēninājums, vienmērīgs ātrums, palēninājums, brīvgaita). Gan aukstās iedarbināšanas, gan karstās iedarbināšanas testa fāzēs izplūdes gāzes atšķaida ar svaigu gaisu, lai maisījuma plūsmas tilpums paliktu nemainīgs.

2.2.1.1.1.4. I veida testā

2.2.1.1.1.4.1. Izplūdes gāzu un atšķaidīšanas gaisa maisījuma paraugu nepārtrauktu plūsmu, kas iegūta aukstās iedarbināšanas 1. fāzē, ievada 1. maisā. Izplūdes gāzu un atšķaidīšanas gaisa maisījuma paraugu nepārtrauktu plūsmu, kas iegūta karstās iedarbināšanas 2. fāzē, ievada 2. maisā. Oglekļa oksīda, kopējo oglekļa dioksīda, slāpekļa oksīdu un oglekļa dioksīda koncentrāciju 1. un 2. maisā nosaka atsevišķi vispirms vienam un pēc tam otram maisam.

2.2.1.1.1.4.2. Maisījuma kopējo tilpumu katrā maisā mēra un saskaita, iegūstot kopējo maisa tilpumu.

2.2.1.1.1.4.3. Katras testa fāzes beigās reģistrē faktisko nobraukto attālumu no kopējā, ko rāda ar veltnīti darbināts apgriezienu skaitītājs.

2.2.1.1.2. Testu veic saskaņā ar 1. papildinājumā aprakstīto testa procedūru. Gāzes savāc un analizē saskaņā ar izklāstītajām metodēm.

2.2.1.1.3. Ievērojot 2.2.1.1.4. punkta noteikumus, testu veic trīs reizes. Katrā testā iegūtā oglekļa oksīda, oglekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu kopējai masai ir jābūt mazākam par turpmāk tabulā noteiktajām Euro 3 robežvērtībām.

2.2.1.1.3.1.

1. tabula

Euro 3 robežvērtības L1e, L2e un L6e transportlīdzekļu kategorijai

Sastāvdaļas tipa apstiprinājums un ražošanas atbilstība	
CO (g/km)	HC + NO _x (g/km)
L ₁	L ₂
1 ⁽¹⁾	1,2

⁽¹⁾ Trīs riteņu mopēdiem (L2e) un vieglajiem kvadricikliem (L6e) CO masas robeža ir 3,5 g/km.

2.2.1.1.3.2. Tomēr attiecīgajam mopēdam viens no trim katra iepriekš minētā piesārņotāja rezultātiem var pārsniegt noteikto robežvērtību maksimāli par 10 %, ja triju rezultātu aritmētiskais vidējais ir mazāks par noteikto robežvērtību. Ja vairāki piesārņotāji pārsniedz noteiktās robežvērtības, tad nav svarīgi, vai tas ir vienā un tajā pašā testā vai dažādos testos.

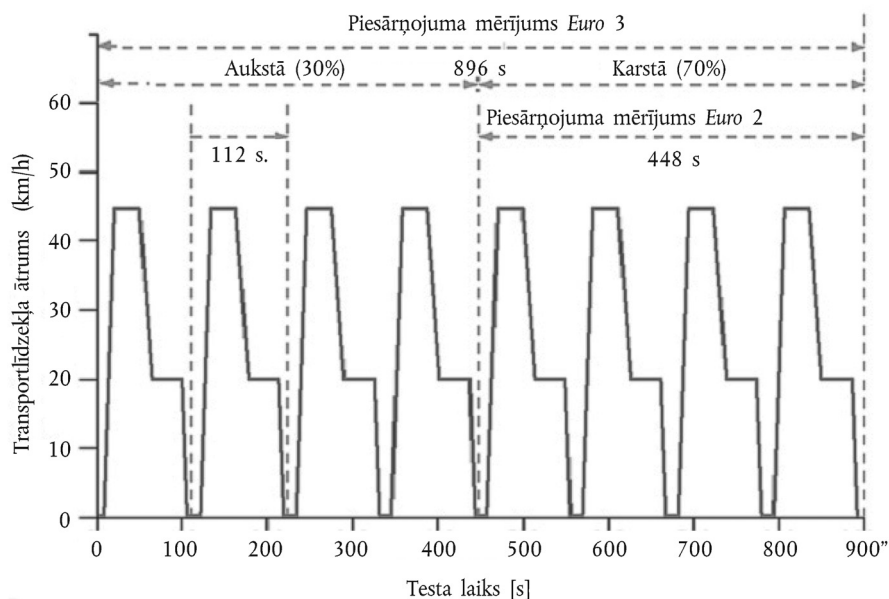
- 2.2.1.1.4. Ievērojot turpmāk aprakstītos nosacījumus, 2.2.1.1.3. punktā noteikto testu skaitu samazina, ja V_1 ir pirmā testa rezultāts un V_2 ir otrā testa rezultāts katram piesārņotājam, kas minēts šajā punktā.
- 2.2.1.1.4.1. Visiem attiecīgajiem piesārņotājiem ir jāveic tikai viens tests, ja $V_1 \leq 0,70$ L.
- 2.2.1.1.4.2. Jāveic tikai divi testi, ja visiem attiecīgajiem piesārņotājiem $V_1 \leq 0,85$ L un ja vismaz viena piesārņotāja $V_1 > 0,70$ L. Turklāt katra attiecīgā piesārņotāja V_2 ir tāds, lai $V_1 + V_2 < 1,70$ L un $V_2 < L$.
- 2.2.1.1.5. L1e, L2e vai L6e kategorijas transportlīdzekļi, kas atbilst *Euro 3* I veida testa robežvērtībām, kuras izklāstītas 2.2.1.1.3.1. punktā, un I veida testa prasībām, kas noteiktas šajā pielikumā, apstiprina kā saderīgu ar *Euro 3*.
- 2.2.1.2. II veida tests (oglekļa monoksīda un nesadegušo oglekļa dioksīda emisijas brīvgaits ātrumā)
- 2.2.1.2.1. Oglekļa monoksīda masu un nesadegušo oglekļa dioksīda masu, kas tiek emitēti brīvgaits ātrumā ieslēgtam motoram, mēra vienu minūti.
- 2.2.1.2.2. Šo testu veic saskaņā ar 2. papildinājumā aprakstīto procedūru.”;
- b) pielikuma 1. papildinājuma 4.2. līdz 4.2.3. punktu aizstāj ar šādiem:
- “4.2. **Gāzu savākšanas iekārta**
- Gāzu savākšanas iekārta sastāv no šādām sastāvdaļām (skatīt 2. un 3. apakšpapildinājumu):
- 4.2.1. Ierīce visu testa laikā radušos izplūdes gāzu savākšanai, vienlaikus saglabājot atmosfēras spiedienu mopēda izplūdes atverē(-ēs).
- 4.2.2. Caurule, ar ko savieno izplūdes gāzu savākšanas iekārtu un izplūdes gāzu paraugu ņemšanas sistēmu. Savienojuma cauruli un gāzu savākšanas iekārtu izgatavo no nerūsoša tērauda vai cita materiāla, kas neietekmē savāktu gāzu maisījuma sastāvu un iztur to temperatūru.
- 4.2.3. Ierīce atšķaidīto gāzu iesūkšanai. Šī ierīce nodrošina pietiekama tilpuma konstantu plūsmu, lai iesūktu visas izplūdes gāzes.”;
- c) pielikuma 1. papildinājuma 4.2.4. līdz 4.2.8. punktu aizstāj ar šādiem:
- “4.2.4. Paraugu ņemšanas zonde, kura ir pievienota gāzu savākšanas ierīcei no ārpuses un kurā testa norises laikā ar sūkni, filtru un plūsmas mērītāju var savākt atšķaidīšanas gaisa konstantu paraugu.
- 4.2.5. Paraugu ņemšanas zonde, kas vērsta pret atšķaidīto gāzu plūsmu, lai testa norises laikā ar konstantu plūsmas ātrumu ņemtu maisījuma paraugu, vajadzības gadījumā izmantojot filtru, plūsmas mērītāju un sūkni. Gāzu plūsmas minimālais ātrums divās iepriekš aprakstītajās paraugu ņemšanas sistēmās ir vismaz 150 l/h.
- 4.2.6. Trīseju vārsti iepriekš aprakstītajās paraugu ņemšanas shēmās, lai testa norises laikā novirzītu paraugu plūsmu atmosfērā vai atbilstošajos paraugu ņemšanas maisos.
- 4.2.7. Hermētiski paraugu ņemšanas maisi izplūdes gāzu un gaisa maisījuma savākšanai. Tie nav pakļauti attiecīgo piesārņotāju iedarbībai, un to ietilpība ir pietiekama, lai nepārtrauktu paraugu ņemšanas normālu norisi. Ir vismaz viens atsevišķs paraugu ņemšanas maiss (1. maiss) aukstās iedarbināšanas testa 1. fāzei un viens atsevišķs paraugu ņemšanas maiss (2. maiss) karstās iedarbināšanas testa 2. fāzei.
- 4.2.7.1. Paraugu ņemšanas maisiem ir automātiska noslēgšanas ierīce, ar ko var ātri un stingri noslēgt vai nu paraugu ņemšanas kontūru, vai analīzes kontūru testa beigās.
- ”

- 4.2.7.1.1. 1. maisa noslēgšanas ierīce aizveras 448 sekundes pēc I veida testa sākuma.
- 4.2.7.1.2. 2. maisa noslēgšanas ierīce nekavējoties atveras pēc 1. maisa noslēgšanas un aizveras vēlreiz 896 sekundes pēc I veida testa sākuma.
- 4.2.8. Nepieciešama metode, lai varētu izmērīt atšķaidītās gāzes kopējo tilpumu, kas izplūst caur paraugu ņemšanas ierīci testa laikā. Izplūdes gāzu atšķaidīšanas sistēmai jāatbilst ANO EEK Noteikumu Nr. 83 I pielikuma 6. nodaļas 2. papildinājuma prasībām.

4.2.9.

1. attēls

Piesārņojošo vielu emisijas paraugu ņemšana Euro 3 salīdzinājumā ar Euro 2 L1e, L2e vai L6e kategorijas transportlīdzekļiem

d) pielikuma 1. papildinājumā iekļauj šādu 4.3.3. punktu:

“4.3.3. Analītiskās iekārtas var atsevišķi izmērīt izplūdes gāzu un atšķaidīšanas gaisa maisījumu 1. un 2. maisā.”;

e) pielikuma 1. papildinājuma 5.4. līdz 5.4.3. punktu aizstāj ar šādiem:

“5.4. Testa transportlīdzekļa sagatavošana

5.4.1. Testa transportlīdzekļa spiediens riepiņās ir tāds, kādu braukšanai pa parastiem ceļiem norādījis izgatavotājs. Tomēr, ja veltņu diametrs ir mazāks nekā 500 mm, spiedienu riepiņās var palielināt par 30–50 %.

5.4.2. No degvielas tvertnes(-ēm) caur cauruli(-ēm) izvada degvielu un uzpilda ar IV pielikumā norādīto testa degvielu.

5.4.3. Testa transportlīdzekli pārvieto uz testa zonu un veic turpmāk minētās darbības.”;

f) pielikuma 1. papildinājumā iekļauj šādu 5.4.3.1. līdz 5.4.3.5. punktu:

“5.4.3.1. Testējamo transportlīdzekli uzbrauc vai uzstumj uz šasijas dinamometra un darbina, izmantojot 2.1. punktā norādīto testa ciklu. Testējamā transportlīdzekļa motoram nav jābūt aukstam, un transportlīdzekli var izmantot, lai iestatītu dinamometra jaudu.

5.4.3.2. Slodze uz dzenošo riteni ir ± 3 kg robežās no transportlīdzekļa slodzes, kāda ir paredzēta braukšanai pa parastiem ceļiem, ja vadītājs, kas sver $75 \text{ kg} \pm 5 \text{ kg}$, sēž ar paceltu sēdekļa atzveltni.

5.4.3.3. Izmēģinājuma braucienus 2.1. punktā minētā testa cikla laikā var veikt testa punktos, ja emisijas paraugs nav paņemts ar nolūku noteikt minimālo droseles darbību, kas nepieciešama saglabātu pienācīgu ātruma un laika attiecību.

- 5.4.3.4. Pirms novietošanas uzsūkšanas zonā testējamajam transportlīdzeklim jāiziet četri secīgi darbības cikli, kā norādīts 2.1. punktā, katrs no cikliem ilgst 112 sekundes. Pirmapstrādes testa ciklus veic ar 5.1. un 5.2. punktā izklāstītajiem dinamometra iestatījumiem. Šajā pirmapstrādes testa ciklā nav nepieciešams veikt izpūtēja emisijas mērījumus.
- 5.4.3.5. Piecu minūšu laikā pēc pirmapstrādes pabeigšanas testējamo transportlīdzekli noņem no dinamometra un iebrauc vai iestumj uzsūkšanas zonā. Apkārtējās vides temperatūru uztur $298\text{ K} \pm 5\text{ K}$ robežās. Transportlīdzekli uzglabā ne mazāk kā sešas stundas un ne vairāk par 36 stundām pirms aukstās iedarbināšanas I veida testa vai līdz brīdim, kad motoreļļas temperatūra T_{Oil} , dzesētāja temperatūra T_{Coolant} vai aizdedzes sveces ligzdas/blīves temperatūra T_{SP} (tikai ar gaisu dzesinātiem motoriem) ir vienāda ar uzsūkšanas zonas temperatūru. Testa protokolā norāda, kurš kritērijs ir izraudzīts.”;
- g) pielikuma 1. papildinājuma 7.1. līdz 7.1.3. punktu aizstāj ar šādiem:
- “7.1. **Paraugu ņemšana**
- 7.1.1. Paraugu ņemšana sākas reizē ar testu, kā norādīts 6.2.2. punktā.
- 7.1.2. 1. un 2. maisu hermētiski noslēdz un ievēro 4.2.7.1. punktā noteikto noslēgšanas kārtību. Tos nesavieno aukstās iedarbināšanas testa pirmās fāzes vai karstās iedarbināšanas testa otrās fāzes laikā.
- 7.1.3. Pēdējā cikla beigās atšķaidītās izplūdes gāzes un atšķaidīšanas gaisa savākšanas ierīci noslēdz un motora izdalītās gāzes izlaiž atmosfērā.”;
- h) pielikuma 1. papildinājuma 7.2.4. punktu aizstāj ar šādu:
- “7.2.4. Atšķaidītu izplūdes gāzu paraugos un atšķaidīšanas gaisa savākšanas maisos HC, CO, NO_x un CO_2 koncentrācijas nosaka pēc vērtībām, ko uzrāda vai pieraksta mērīšanas iekārtas, izmantojot atbilstošas kalibrēšanas liknes.”;
- i) pielikuma 1. papildinājumā 8. līdz 8.4.1. punktu aizstāj ar šādiem:
- “8. **EMITĒTO GĀZVEIDA PIESĀRŅOTĀJU DAUDZUMU NOTEIKŠANA**
- 8.1. CO_2 un gāzveida piesārņotāju CO, HC, NO_x masas nosaka atsevišķi 1. un 2. maisam saskaņā ar 8.2. līdz 8.6. punktu.
- 8.2. Testā emitētās oglekļa oksīda gāzes masu aprēķina ar šādu formulu:
- $$CO_m = V \cdot d_{\text{CO}} \cdot \frac{CO_c}{10^6}$$
- kur:
- 8.2.1. CO_m ir testā emitētā oglekļa monoksīda masa, kas izteikta g/km un ko atsevišķi aprēķina katrai fāzei;
- 8.2.2. S_X ir faktiski nobrauktais attālums, kas izteikts km un iegūts, reizinot kopējo apgriezību skaitu, kuru rāda apgriezību skaitītājs, ar veltna apkārtmēru,
- kur:
- $X = 1$ aukstās iedarbināšanas 1. fāzei;
- $X = 2$ karstās iedarbināšanas 2. fāzei;
- 8.2.3. d_{CO} ir oglekļa monoksīda blīvums 273,2 K (0 °C) temperatūrā un 101,3 kPa ($= 1,250 \cdot 10^3\text{ g/m}^3$) spiedienā;
- 8.2.4. CO_c ir oglekļa monoksīda tilpuma koncentrācija atšķaidītās gāzē, kas izteikta daļās uz miljonu (ppm) un korigēta, lai ņemtu vērā atšķaidīšanas gaisa piesārņojumu:

$$CO_c = CO_e - CO_d \cdot \left(1 - \frac{1}{DF}\right)$$

kur:

- 8.2.4.1. CO_e ir oglekļa monoksīda koncentrācija maisā S_a savāktajā atšķaidīto gāzu paraugā, ko mēra ppm;
- 8.2.4.2. CO_d ir oglekļa monoksīda koncentrācija maisā S_b savāktajā atšķaidīšanas gaisa paraugā, ko mēra ppm;
- 8.2.4.3. DF ir 8.6. punktā noteiktais koeficients.
- 8.2.5. V ir atšķaidītās gāzes tilpums standarttemperatūrā 273,2 K (0 °C) un standartspiedienā 101,3 kPa, izteikts $\text{m}^3/\text{fāzē}$:

$$V = V_0 \cdot \frac{N \cdot (P_a - P_i) \cdot 273,2}{101,3 \cdot (T_p + 273,2)}$$

kur:

- 8.2.5.1. V_0 ir gāzes tilpums, ko pārvieto sūknis P_1 vienā apgriezienā un kas izteikts $\text{m}^3/\text{apgriezienu sk.}$ Šis tilpums ir sūkņa ieplūdes un izplūdes daļu atšķirīgo spiedienu funkcija;
- 8.2.5.2. N ir rotāciju skaits, ko katras fāzes četru testa pamatciklu laikā veic sūknis P_1 ;
- 8.2.5.3. P_a ir atmosfēras spiediens, kas izteikts kPa;
- 8.2.5.4. P_i ir spiediena pazeminājuma vidējā vērtība sūkņa P_1 ieplūdes daļā, izteikta kPa;
- 8.2.5.5. T_p (°C) ir atšķaidīto gāzu temperatūras vērtība, ko mēra sūkņa P_1 ieplūdes daļā.
- 8.3. Mopēda izplūdes testā emitēto nesadeģušo ogļūdeņražu masu aprēķina ar šādu formulu:

$$\text{HC}_m = V \cdot d_{\text{HC}} \cdot \frac{\text{HC}_c}{10^6}$$

kur:

- 8.3.1. HC_m ir testā emitētā ogļūdeņražu masa, kas izteikta g un ko atsevišķi aprēķina katrai fāzei;
- 8.3.2. S_x ir 8.2.2. punktā noteiktais attālums;
- 8.3.3. d_{HC} ir ogļūdeņražu blīvums temperatūrā 273,2 K (0 °C) un 101,3 kPa spiedienā (benzīnam (E5) ($\text{C}_{10}\text{H}_{1,89}\text{O}_{0,016}$)) (= 631 g/ m^3);
- 8.3.4. HC_c ir atšķaidīto gāzu koncentrācija, kas izteikta oglekļa ekvivalenta ppm un koriģēta, lai ņemtu vērā atšķaidīšanas gaisu:

$$\text{HC}_c = \text{HC}_e - \text{HC}_d \cdot \left(1 - \frac{1}{\text{DF}}\right)$$

kur:

- 8.3.4.1. HC_e ir ogļūdeņražu koncentrācija maisā S_a savāktajā atšķaidīto gāzu paraugā, kas izteikta oglekļa ekvivalenta ppm;
- 8.3.4.2. HC_d ir ogļūdeņražu koncentrācija maisā S_b savāktajā atšķaidīšanas gaisa paraugā, kas izteikta oglekļa ekvivalenta ppm;
- 8.3.4.3. DF ir 8.6. punktā noteiktais koeficients;
- 8.3.5. V ir 8.2.5. punktā noteiktais tilpums.

- 8.4. Mopēda izplūdes testā emitēto slāpekļa oksīdu masu aprēķina ar šādu formulu:

$$NO_{xm} = V \cdot d_{NO_2} \cdot \frac{NO_{xc} \cdot K_h}{10^6}$$

kur:

- 8.4.1. NO_{xm} ir testā emitētā slāpekļa oksīdu masa, kas izteikta g un ko atsevišķi aprēķina katrai fāzei;"

j) pielikuma 1. papildinājumā iekļauj šādu 8.4.2. līdz 8.6.3. punktu:

- "8.4.2. S_X ir 8.2.2. punktā noteiktais attālums;

- 8.4.3. d_{NO_2} ir slāpekļa oksīdu blīvums izplūdes gāzēs, kas izteikts NO_2 ekvivalentos, temperatūrā 273,2 K (0 °C) un spiedienā 101,3 kPa (= $2,050 \cdot 10^3$ g/m³);

- 8.4.4. NO_{xc} ir slāpekļa oksīdu koncentrācija atšķaidītās gāzēs, kas izteikta ppm un koriģēta, lai ņemtu vērā atšķaidīšanas gaisu:

$$NO_{xc} = NO_{xe} - NO_{xd} \cdot \left(1 - \frac{1}{DF}\right)$$

kur:

- 8.4.4.1. NO_{xe} ir slāpekļa oksīdu koncentrācija maisā S_a savāktajā atšķaidīto gāzu paraugā, kas izteikta ppm;

- 8.4.4.2. NO_{xd} ir slāpekļa oksīdu koncentrācija maisā S_b savāktajā atšķaidīšanas gaisa paraugā, kas izteikta ppm;

- 8.4.4.3. DF ir 8.6. punktā noteiktais koeficients.

- 8.4.5. K_h ir mitruma korekcijas koeficients:

$$K_h = \frac{1}{1 - 0,0329 \cdot (H - 10,7)}$$

kur:

- 8.4.5.1. H ir absolūtais mitrums, izteikts gramos ūdens kilogramā sausa gaisa (g/kg):

$$H = \frac{6,2111 \cdot U \cdot P_d}{P_a - P_d \cdot \frac{U}{100}}$$

kur:

- 8.4.5.1.1. U ir mitruma saturs, kas izteikts procentos;

- 8.4.5.1.2. P_d ir piesātināta ūdens tvaika spiediens testa temperatūrā, kas izteikts kPa;

- 8.4.5.1.3. P_a ir atmosfēras spiediens, kas izteikts kPa.

- 8.4.6. V ir 8.2.5. punktā noteiktais tilpums.

- 8.5. Oglekļa dioksīds (CO_2)

Transportlīdzekļa izplūdes gāzu testā emitēto oglekļa dioksīda masu aprēķina ar šādu formulu:

$$CO_{2m} = V \cdot d_{CO_2} \cdot \frac{CO_{2c}}{10^2}$$

kur:

- 8.5.1. CO_{2m} ir testā emitētā oglekļa dioksīda masa, kas izteikta g un ko atsevišķi aprēķina katrai fāzei;
- 8.5.2. S_X ir 8.2.2. punktā noteiktais attālums;
- 8.5.3. V ir 8.2.5. punktā noteiktais tilpums;
- 8.5.4. d_{CO_2} ir oglekļa dioksīda blīvums temperatūrā 273,2 K (0 °C) un spiedienā 101,3 kPa $d_{\text{CO}_2} = 1,964 \cdot 10^3 \text{ g/m}^3$;
- 8.5.5. CO_{2c} ir atšķaidīto gāzu koncentrācija, kas izteikta oglekļa dioksīda ekvivalenta procentos un koriģēta, lai ņemtu vērā atšķaidīšanas gaisu, izmantojot šādu vienādojumu:

$$\text{CO}_{2c} = \text{CO}_{2e} - \text{CO}_{2d} \left(1 - \frac{1}{DF} \right)$$

kur:

- 8.5.5.1. CO_{2e} ir oglekļa dioksīda koncentrācija maisā(-os) S_A savāktajā atšķaidīto gāzu paraugā, kas izteikta procentos;
- 8.5.5.2. CO_{2d} ir oglekļa dioksīda koncentrācija maisā(-os) S_B savāktajā atšķaidīšanas gaisa paraugā, kas izteikta procentos;
- 8.5.5.3. DF ir 8.6. punktā noteiktais koeficients.
- 8.6. DF ir koeficients, ko izsaka ar šādu formulu:

$$DF = \frac{13,4}{C_{\text{CO}_2} + (C_{\text{HC}} + C_{\text{CO}}) \cdot 10^{-4}} \text{ benzīnam (E5),}$$

kur:

- 8.6.1. $C_{\text{CO}_2} = \text{CO}_2$ koncentrācija atšķaidītajā izplūdes gāzē paraugu ņemšanas maisā, izteikta % no tilpuma;
- 8.6.2. $C_{\text{HC}} = \text{HC}$ koncentrācija atšķaidītajā izplūdes gāzē paraugu ņemšanas maisā, izteikta oglekļa ekvivalenta ppm;
- 8.6.3. $C_{\text{CO}} = \text{CO}$ koncentrācija atšķaidītajā izplūdes gāzē paraugu ņemšanas maisā, izteikta ppm.”;

k) pielikuma 1. papildinājuma 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Testu rezultātu izklāsts

Aukstās iedarbināšanas fāzes (vidējais) rezultāts ir R_{X1} (g), karstās iedarbināšanas fāzes (vidējais) rezultāts ir R_{X2} (g). Izmantojot šos emisiju rezultātus, galīgo I veida testa rezultātu R_X (g/km) aprēķina, izmantojot šādu vienādojumu:

$$R_X = \frac{(R_{X_Cold} \cdot 0,3 + R_{X_Warm} \cdot 0,7)}{S_T} \text{ (g/km),}$$

kur:

$X = \text{HC, CO, NO}_x \text{ vai CO}_2$;

$R_{\text{HC_Cold}} = \text{HC}_{\text{mass_cold_phase_1}}$ (g) un $R_{\text{HC_Warm}} = \text{HC}_{\text{mass_warm_phase_2}}$ (g), sk. formulu 8.3. punktā;

$R_{\text{CO_Cold}} = \text{CO}_{\text{mass_cold_phase_1}}$ (g) un $R_{\text{CO_Warm}} = \text{CO}_{\text{mass_warm_phase_2}}$ (g), sk. formulu 8.2. punktā;

$R_{\text{NOx_Cold}} = \text{NO}_x_{\text{mass_cold_phase_1}}$ (g) un $R_{\text{NOx_Warm}} = \text{NO}_x_{\text{mass_warm_phase_2}}$ (g), sk. formulu 8.4. punktā;

$R_{\text{CO}_2\text{-Cold}} = \text{CO}_2_{\text{mass_cold_phase_1}}$ (g) un $R_{\text{CO}_2\text{-Warm}} = \text{CO}_2_{\text{mass_warm_phase_2}}$ (g), sk. formulu 8.5. punktā;

S_T : kopējais testa attālums = $S_1 + S_2$, uz ko faktiski attiecas L1e, L2e vai L6e kategorijas testējamie transportlīdzekļi visa testa cikla aukstās iedarbināšanas 1. fāzē un karstās iedarbināšanas 2. fāzē.”;

l) pielikuma 1. papildinājumam pievieno šādu 10. punktu:

“10. Degvielas patēriņš

Degvielas patēriņu aprēķina, šādi izmantojot 9. punkta testa rezultātus:

$$FC = \frac{0,118}{D} \cdot [(0,848 \cdot R_{HC}) + (0,429 \cdot R_{CO}) + (0,273 \cdot R_{CO_2})]$$

kur:

FC = degvielas patēriņš litros uz 100 km;

D = testa degvielas blīvums (kg/l) 288,2 K (15 °C).”;

m) pievieno šādu 3. papildinājumu:

“3. papildinājums

Kartera gāzes emisija un CO₂ emisija, un degvielas patēriņa testa rezultātu interpretācija

1. Kartera gāzes nulles emisiju emitē L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļi, kuriem ir tipa apstiprinājums. L kategorijas transportlīdzekļa darbmūža laikā kartera gāzes emisijas neizplūst tieši apkārtējā vidē.
2. L1e, L2e un L6e kategoriju transportlīdzekļu CO₂ emisijas un degvielas patēriņa I veida testa rezultātu interpretācija
 - 2.1. Par tipa apstiprinājuma vērtību noteiktā CO₂ un degvielas patēriņa vērtība ir tāda pati kā izgatavotāja deklarētā vērtība, ja tehniskā dienesta veikto mērījumu vērtība to nepārsniedz vairāk kā par četriem procentiem. Mērījumu vērtība drīkst būt zemāka bez ierobežojumiem.
 - 2.2. Ja CO₂ un degvielas patēriņa mērījumu vērtība pārsniedz izgatavotāja deklarēto CO₂ un degvielas patēriņa vērtību vairāk nekā par četriem procentiem, tad šim transportlīdzeklim veic atkārtotu testu.
 - 2.3. Ja abu testu rezultātu vidējā vērtība nepārsniedz izgatavotāja deklarēto vērtību vairāk kā par četriem procentiem, tad izgatavotāja deklarēto vērtību nosaka par tipa apstiprinājuma vērtību.
 - 2.4. Ja divu testu rezultātu vidējā vērtība joprojām pārsniedz deklarēto vērtību vairāk nekā par četriem procentiem, minētajam transportlīdzeklim veic galīgo testu. Šo trīs testu vidējo rezultātu nosaka par tipa apstiprinājuma vērtību.”;
- 2) direktīvas 5. nodaļas II pielikuma 2.2.1.1.7. punktu groza šādi:

“2.2.1.1.7. Iegūtos datus ieraksta attiecīgajās dokumenta iedaļās, kā noteikts Direktīvas 2002/24/EK VII pielikumā. Pienācīgu Euro līmeni iekļauj Direktīvas 2002/24/EK IV pielikuma 46.2. punktā saskaņā ar šā punkta zemsvītras piezīmē izklāstītajiem noteikumiem.”;
- 3) direktīvas 5. nodaļas IV pielikumu aizstāj ar šādu:

“IV PIELIKUMS

ETALONDEGVIELU SPECIFIKĀCIJAS

Benzīna (E5) un dīzeļdegvielas (B5) etalondegvielas nosaka saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 692/2008 IX pielikuma A iedaļu. (*)

(*) OV L 199, 28.7.2008., 1. lpp.”

II PIELIKUMS

1. Direktīvas 2002/24/EK IV pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 46. punktu groza šādi:

“46. Izplūdes gāzu emisija ⁽¹⁾

46.1. Euro posms: (1, 2 vai 3) ⁽¹²⁾

46.2. I veida tests: CO: g/km HC: g/km NO_x g/km HC + NO_x: g/km ⁽¹³⁾

46.3. II veida tests: CO ⁽¹³⁾: g/min HC ⁽¹³⁾: g/min

CO ⁽¹⁴⁾: tilpuma %

Redzams gaisa piesārņojums, ko rada kompresijaizdedzes motors:

absorbcijas koeficienta koriģētā vērtība: m⁻¹;

b) pielikumam pievieno 12., 13. un 14. zemsvītras piezīmi:

“(12) Atkarībā no apstiprinājumam piemērojamās attiecīgās direktīvas un tās grozījumu akta numura atbilstību Euro posmam (1, 2 vai 3) nosaka šādi:

ja to izvēlas apstiprinātāja iestāde, Euro posma norādīšana apstiprinājumos, kas piešķirti pirms šāda datuma: 2013. gada 11. decembris;

Direktīvas 97/24/EK 5. nodaļas I pielikuma 2.2.1.1.3. punkta tabulā atbilstība robežvērtību pirmajai rindai nozīmē atbilstību Euro 1 posmam un atbilstība robežvērtību otrajai rindai nozīmē atbilstību Euro 2 posmam;

pilnīga atbilstība Direktīvas 97/24/EK 5. nodaļas I pielikumam, kas ietver atbilstību Euro 2 posmam kopā ar Komisijas Direktīvas 2013/60/ES (OV L 329, 10.12.2012., 15. lpp.) I pielikumā izklāstīto testa metodiku, ir atbilstība Euro 3 posmam;

Direktīvas 97/24/EK 5. nodaļas II pielikuma 2.2.1.1.5. punkta tabulā atbilstība:

— 2.2.1.1.5. punkta tabulas A daļas robežvērtību rindai, kas attiecas uz I klasi (< 150 cm³) un II klasi (≥ 150 cm³), ir atbilstība Euro 2 posmam,

— 2.2.1.1.5. punkta tabulas B daļas robežvērtību rindai, kas attiecas uz I klasi (< 150 cm³) un II klasi (≥ 150 cm³), ir atbilstība Euro 3 posmam,

— 2.2.1.1.5. punkta tabulas C daļas robežvērtību rindai, kas attiecas uz I klasi (v_{max} < 130 km/h) un II klasi (v_{max} ≥ 130 km/h), ir atbilstība Euro 3 posmam.

⁽¹³⁾ Tikai L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļiem, kas atbilst Direktīvas 97/24/EK noteikumiem, kuri grozīti ar Direktīvu 2013/60/ES.

⁽¹⁴⁾ L kategorijas transportlīdzekļiem, kas attiecas uz Direktīvas 2002/24/EK 1. panta darbības jomu, izņemot L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļus.”

2. Direktīvas 2002/24/EK VII pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 2. līdz 2.2. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Emisijas testu rezultāti

Tipa apstiprinājumam piemērojamās attiecīgās direktīvas un tās grozījumu aktu numurs. Direktīvai ar diviem vai vairākiem īstenošanas posmiem norāda arī īstenošanas posmu un Euro posmu.

Variants/versija:

Euro posms ⁽¹⁾:

2.1. I veida tests

CO: g/km

HC ⁽³⁾: g/kmNO_x ⁽³⁾: g/kmHC + NO_x ⁽²⁾: g/kmCO₂ ⁽²⁾: g/kmDegvielas patēriņš ⁽²⁾: l/100km

2.2. II veids

CO (g/min) ⁽²⁾HC (g/min) ⁽²⁾CO (tilpuma %) ⁽³⁾ ar normāliem brīvgaitas apgriezieniemNorādīt brīvgaitas apgriezienus ⁽³⁾ ⁽⁴⁾:CO (tilpuma %) ⁽³⁾ ar lieliem brīvgaitas apgriezieniemNorādīt brīvgaitas apgriezienus ⁽³⁾ ⁽⁴⁾:Motoreļļas temperatūra ⁽³⁾ ⁽⁵⁾:”;

b) pielikuma zemspējas piezīmes groza šādi:

“⁽¹⁾ Skatīt IV pielikuma 12. zemspējas piezīmi.⁽²⁾ Tikai L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļiem.⁽³⁾ L kategorijas transportlīdzekļiem, kas attiecas uz Direktīvas 2002/24/EK 1. panta darbības jomu, izņemot L1e, L2e un L6e kategorijas transportlīdzekļus.⁽⁴⁾ Norādīt mērījumu pielaidi.⁽⁵⁾ Izmanto tikai četrtaktu motoriem.”

III PIELIKUMS

Direktīvas 2009/67/EK I līdz VI pielikumu groza šādi:

1) direktīvas pielikumu sarakstu groza šādi:

- a) norādes uz II pielikuma 1. un 2. papildinājumu svītro;
- b) norādes uz IV pielikuma 1. un 2. papildinājumu svītro;

2) I pielikumu groza šādi:

a) A daļai pievieno šādu 16. līdz 18. punktu:

“16. *dienas gaitas lukturis*

ir lukturis, kas paredzēts, lai uzlabotu braucoša transportlīdzekļa pamanāmību no priekšpuses dienas laikā;

17. *izslēgšanas/ieslēgšanas sistēma*

ir motora automātiska izslēgšana un ieslēgšana, lai samazinātu brīvgaits ilgumu, tādējādi samazinot degvielas patēriņu, piesārņotāju un CO₂ emisiju;

18. *transportlīdzekļa galvenais vadības slēdzis*

ir ierīce, ar kuru transportlīdzekļa iebūvēto elektronikas sistēmu no izslēgta stāvokļa, kā tas ir gadījumā, kad transportlīdzekli novieto stāvēšanai bez vadītāja klātbūtnes, pārslēdz normālā darba režīmā.”;

b) B daļas 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10. Elektriskajam slēgumam jābūt tādām, lai vienlaicīgi var ieslēgt un izslēgt tikai priekšējo gabarītgaismas lukturi vai galveno tuvās gaismas lukturi, ja nav priekšējā gabarītgaismas luktura, pakalējā gabarītgaismas luktura un pakalējās numura zīmes apgaismojuma luktura.

Transportlīdzekļus aprīko vai nu ar:

- dienas gaitas lukturiem, vai
- galvenajiem tuvās gaismas lukturiem, kuri automātiski ieslēdzas, ja transportlīdzekļa galvenais vadības slēdzis ir ieslēgts.”;

c) B daļas 11. punktu aizstāj ar šādu:

“11. Ja nav īpašu norādījumu, tad elektriskais slēgums ir tāds, lai galveno tālās gaismas lukturi, galveno tuvās gaismas lukturi un miglas lukturus nevar ieslēgt, kamēr nav ieslēgti arī 10. punkta pirmajā daļā minētie lukturi. Šī prasība tomēr neattiecas uz galvenajiem tālās gaismas un tuvās gaismas lukturiem, ja periodiski ar īsu laika intervālu raida mirgojošus brīdinājuma gaismas signālus ar galveno tuvās gaismas lukturi vai mirgojošus signālus ar galveno tālās gaismas lukturi vai pamišus ar īsu laika intervālu ieslēdz galvenos tuvās un tālās gaismas lukturus.”;

d) B daļai pievieno šādu 15. līdz 17. punktu:

“15. L1e un L3e kategorijas transportlīdzekļi var būt aprīkoti ar papildu aizmugures un sānu atstarojošām ierīcēm un materiāliem, ja tie nesamazina obligāto apgaismes ierīču un gaismas signālierīču efektivitāti. Ar atstarojošiem materiāliem jo īpaši var aprīkot bagāžas nodalījumus un sānu somas, ja tie ir vienā krāsā ar tur esošajām apgaismes ierīcēm.

16. Transportlīdzekļus nedrīkst aprīkot ar papildu gaismas avotiem, kuri izstaro gaismu, ko var tieši un/vai netieši novērot normālos braukšanas apstākļos un kuri atšķiras no tiem, kas paredzēti, lai izgaismotu vadības ierīces, signalizatorus un indikatorus vai pasažieru salonu.

17. Ja automātiski ieslēgta galvenā luktura vai dienas gaitas luktura ieslēgšana ir saistīta ar motora darbību, to uzskata par saistītu ar galvenā vadības slēdža ieslēgšanu. Tas jo īpaši attiecas uz transportlīdzekļiem ar elektrisko vai citu alternatīvās piedziņas sistēmu un transportlīdzekļiem, kas ir aprīkoti ar automātisko motora izslēgšanas/ieslēgšanas sistēmu.”;

3) II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. līdz 1.2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. L1e kategorijas transportlīdzekļiem jāatbilst visām attiecīgajām ANO EEK Noteikumu Nr. 74 prasībām. Transportlīdzekļiem ar transportlīdzekļa maksimālo aprēķināto ātrumu ≤ 25 km/h jāatbilst attiecīgajām prasībām, kādas noteiktas transportlīdzekļiem ar transportlīdzekļa maksimālo aprēķināto ātrumu > 25 km/h.

- 1.1. Ja nav konkrētu prasību L1e kategorijas transportlīdzekļiem, tie jāaprīko ar pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturi.
- 1.2. Ja ANO EEK Noteikumos Nr. 74 nav konkrētu noteikumu, L1e kategorijas transportlīdzekļus var aprīkot ar ieslēdzamiem dienas gaitas lukturiem, nevis ar automātiski ieslēdzamiem galvenajiem lukturiem, un šie lukturi atbilst III pielikuma 6.15. līdz 6.15.7. punkta prasībām.”;
- b) pielikuma 1. un 2. papildinājumu svītros;
- c) pielikuma 3. papildinājumu pārsauc, un turpmāk tas ir 1. papildinājums, un attiecīgi groza atsauci pielikumu sarakstā;
- d) pielikuma 4. papildinājumu pārsauc, un turpmāk tas ir 2. papildinājums, un attiecīgi groza atsauci pielikumu sarakstā;
- e) pielikuma 2. papildinājumā iekļauj šādu 5.7. punktu:
- “5.7. Pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturis”;
- f) pielikuma 2. papildinājuma 6.3. punktu aizstāj ar šādu:
- “6.3. Dienas gaitas lukturis: ir/nav (*)”;
- 4) III pielikumu groza šādi:
- a) iekļauj šādu 1.8. punktu:
- “1.8. Pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturis”;
- b) pielikuma 2.3. punktu aizstāj ar šādu:
- “2.3. Dienas gaitas lukturis”;
- c) pielikuma 6.1.10. punktu aizstāj ar šādu:
- “6.1.10. Kontūra indikators: obligāts, ja uzstādīts galvenais tālās gaismas lukturis (nemirgojošs zils signalizators).”;
- d) iekļauj šādu 6.1.11. punktu:
- “6.1.11. Citas prasības:
- tālās gaismas lukturus transportlīdzekļiem, kuri uz likumiem var sasvērties, var aprīkot ar horizontālā slīpuma regulēšanas sistēmu (HIAS), kā noteikts ANO EEK Noteikumu Nr. 53 2.25. punktā, ja nodrošināta atbilstība attiecīgajām šo noteikumu prasībām, kas attiecas uz HIAS,
 - visu vienlaikus aktivizējamu tālās gaismas lukturu maksimālās intensitātes kopējā vērtība nedrīkst pārsniegt 430 000 kandelu, kas atbilst atsaucē vērtībai 100.”;
- e) pielikuma 6.2.3.1. punktu aizstāj ar šādu:
- “6.2.3.1. Platumā:
- vienu neatkarīgu tuvās gaismas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura; ja šie lukturi ir viens virs otra, tad tuvās gaismas luktura atskaites punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
 - viens neatkarīgs tuvās gaismas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus tuvās gaismas lukturim, divu lukturu atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
 - divi tuvās gaismas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
 - ja ir divi tuvās gaismas lukturi, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;
- f) pielikuma 6.2.11. punktu aizstāj ar šādu:
- “6.2.11. Citas prasības:
- tuvās gaismas lukturus transportlīdzekļiem, kuri uz likumiem var sasvērties, var aprīkot ar horizontālā slīpuma regulēšanas sistēmu (HIAS), kā noteikts ANO EEK Noteikumu Nr. 53 2.25. punktā, ja nodrošināta atbilstība attiecīgajām šo noteikumu prasībām, kas attiecas uz HIAS,

- tuvās gaismas lukturi, kuriem gaismu izstarojošās virsmas zemākais punkts ir 0,8 m vai mazāk virs zemes, jānoregulē uz sākotnējo stara slīpumu robežās no $-1,0\%$ līdz $-1,5\%$; precīzu vērtību var norādīt izgatavotājs,
- tuvās gaismas lukturi, kuriem gaismu izstarojošās virsmas zemākais punkts ir no 0,8 m līdz 1,0 m virs zemes, jānoregulē uz sākotnējo stara slīpumu robežās no $-1,0\%$ līdz $-2,0\%$; precīzu vērtību var norādīt izgatavotājs,
- tuvās gaismas lukturi, kuriem gaismu izstarojošās virsmas zemākais punkts ir 1,0 m vai vairāk virs zemes, jānoregulē uz sākotnējo stara slīpumu robežās no $-1,5\%$ līdz $-2,0\%$; precīzu vērtību var norādīt izgatavotājs,
- tuvās gaismas lukturiem ar gaismas avotu, kuru objektīvā gaismas plūsma nepārsniedz 2 000 lūmenu un sākotnējais stara slīpums ir robežās no $-1,0\%$ līdz $-1,5\%$, vertikālajam stara slīpumam jābūt no $-0,5\%$ līdz $-2,5\%$ saskaņā ar visiem slodzes režīmiem; vertikālajam stara slīpumam jābūt robežās no $-1,0\%$ līdz $-3,0\%$, ja sākotnējais slīpums iestatīts starp $-1,5\%$ un $-2,0\%$; lai nodrošinātu atbilstību prasībām, var izmantot ārējo regulēšanas ierīci, ja nav jāizmanto citi instrumenti, ar ko nav aprīkots transportlīdzeklis,
- tuvās gaismas lukturiem ar gaismas avotu, kuru objektīvā gaismas plūsma pārsniedz 2 000 lūmenu un sākotnējais stara slīpums ir robežās no $-1,0\%$ līdz $-1,5\%$, vertikālajam stara slīpumam jābūt no $-0,5\%$ līdz $-2,5\%$ saskaņā ar visiem slodzes režīmiem; vertikālajam stara slīpumam jābūt robežās no $-1,0\%$ līdz $-3,0\%$, ja sākotnējais slīpums iestatīts starp $-1,5\%$ un $-2,0\%$; lai nodrošinātu atbilstību šā punkta prasībām, var izmantot galveno lukturu automātiskā augstuma regulēšanas ierīci, ja tās darbība ir pilnībā automātiska un ja reakcijas laiks ir mazāks par 30 sekundēm.”;

g) iekļauj šādu 6.2.11.1. punktu:

“6.2.11.1. Testēšanas apstākļi:

- 6.2.11. punktā minētās slīpuma prasības pārbauda saskaņā ar turpmāk aprakstīto:
 - transportlīdzeklis ar tā masu darbderīgā stāvoklī un vadītāja masu 75 kg,
 - pilnībā piekrauts transportlīdzeklis, lai sasniegtu maksimālo ass slodzi, kā šim slodzes režīmam uzrādījis izgatavotājs,
 - transportlīdzeklis ar vadītāja masu 75 kg un papildu kravu, lai sasniegtu maksimālo atļauto aizmugurējās ass slodzi, kā uzrādījis izgatavotājs, tomēr šajā gadījumā priekšējās ass slodzei jābūt pēc iespējas mazākai,
- pirms mērījumu veikšanas transportlīdzekli sašūpo trīs reizes uz augšu un uz leju un pēc tam to pārvieto atpakaļ un uz priekšu vismaz par pilnu riteņu apgriezieni.”;

h) pielikuma 6.4.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.4.1. Skaitis:

- viens vai divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums nepārsniedz 1 300 mm,
- divi, ja transportlīdzekļa kopējais platumam pārsniedz 1 300 mm,
- var būt uzstādīts papildu S3 vai S4 kategorijas bremžu signāllukturis (piemēram, centrālais augstu uzstādītais bremžu signāllukturis), ja nodrošināta atbilstība ANO EEK Noteikumu Nr. 48 attiecīgajām prasībām, ko piemēro šādu bremžu signāllukturu uzstādīšanai M1 kategorijas transportlīdzekļiem.”;

i) pielikuma 6.5.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.5.3.1. Platumā:

- vienu neatkarīgu priekšējās gabarītgaismas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura; ja šie lukturi ir viens virs otra, tad priekšējās gabarītgaismas luktura atskaites punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē. Ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- viens neatkarīgs priekšējās gabarītgaismas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē. Tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus priekšējās gabarītgaismas lukturim, divu lukturu atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,

- divi priekšējās gabarītgaismas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- ja ir divi priekšējās gabarītgaismas lukturi, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

j) pielikuma 6.6.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.6.3.1. Platumā:

- vienu pakalējo gabarītgaismas lukturi uzstāda transportlīdzeklim tā, lai pakalējā gabarītgaismas luktura atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē,
- divus pakalējos gabarītgaismas lukturus uzstāda transportlīdzeklim tā, lai pakalējo gabarītgaismas lukturu atskaites punkti atrastos simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- ja transportlīdzeklim ir divi pakalējie riteņi un kopējais platums pārsniedz 1 300 mm, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

k) pielikuma 6.7.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.7.3.1. Platumā:

- ja ir viens pakalējais atstarotājs, tas transportlīdzeklim jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē,
- ja ir divi pakalējie atstarotāji, tie transportlīdzeklim jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski attiecībā pret garenisko vidusplakni,
- ja ir divi pakalējie atstarotāji, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

l) pievieno šādu 6.15. līdz 6.15.7. punktu:

“6.15. Dienas gaitas lukturis

6.15.1. Skaits:

- viens vai divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums nepārsniedz 1 300 mm,
- divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums pārsniedz 1 300 mm.

6.15.2. Izkārtojums:

- nav konkrētu prasību.

6.15.3. Novietojums

6.15.3.1. Platumā:

- vienu neatkarīgu dienas gaitas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura; ja šie lukturi ir viens virs otra, tad dienas gaitas luktura atskaites punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- viens neatkarīgs dienas gaitas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus dienas gaitas lukturim, divu lukturu atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- divi dienas gaitas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- transportlīdzekļiem, kuru kopējais platums pārsniedz 1 300 mm, gaismu izstarojošo virsmu iekšējām malām jābūt vismaz 500 mm attālumā.

6.15.3.2. Augstumā:

- minimāli 250 mm un maksimāli 1 500 mm virs zemes.

6.15.3.3. Garumā:

- transportlīdzekļa priekšā. Uzskata, ka šī prasība ir ievērota, ja izstarotā gaisma nerada neērtības vadītājam ne tieši, ne netieši, ar atpakaļskata spoguļu atspulgu un/vai citām atstarojošajām virsmām uz transportlīdzekļa.

6.15.3.4. Attālums:

- ja attālums starp priekšējo virzienrādītāju un dienas gaitas lukturi ir 40 mm vai mazāks, dienas gaitas luktura elektriskie slēgumi attiecīgajā transportlīdzeklī pusē ir tādi, ka vai nu:
 - tas ir izslēgts, vai arī
 - tā gaismas intensitāte ir samazināta līdz līmenim, kas nepārsniedz 140 kandelu,
- attiecīgā priekšējā virzienrādītāja visa aktivizēšanas perioda laikā (gan cikla laikā, gan ārpus tā).

6.15.4. Ģeometriskā redzamība:

- $\alpha = 10^\circ$ uz augšu un 10° uz leju,
- $\beta = 20^\circ$ uz kreiso pusi un uz labo pusi, ja ir tikai viens dienas gaitas lukturis,
- $\beta = 20^\circ$ uz āru un 20° uz iekšu, ja ir divi dienas gaitas lukturi.

6.15.5. Orientācija:

- uz priekšu; var virzīties atbilstoši stūres stienī pagrieziena leņķim.

6.15.6. Elektriskie slēgumi:

- visiem dienas gaitas lukturiem jāieslēdzas, kad ir ieslēgts galvenais vadības slēdzis, tomēr tie var palikt izslēgti šādos apstākļos:
 - automātiskās transmisijas vadības ierīce ir ieslēgta stāvvietas režīmā,
 - stāvbremze ir ieslēgta,
 - pirms transportlīdzekli pirmo reizi darbina katru reizi pēc galvenā vadības slēdža un piedziņas sistēmas manuālas aktivizēšanas,
- dienas gaitas lukturus var manuāli izslēgt, tomēr tas ir iespējams vienīgi tad, ja transportlīdzekļa ātrums nepārsniedz 10 km/h. Lukturi automātiski ieslēdzas, kad transportlīdzekļa ātrums pārsniedz 10 km/h vai kad transportlīdzeklis ir nobraucis vairāk nekā 100 m,
- dienas gaitas lukturus automātiski izslēdz, kad:
 - transportlīdzeklis ir izslēgts ar galveno vadības slēdzi,
 - priekšējie miglas lukturi ir ieslēgti,
 - galvenie lukturi ir ieslēgti, izņemot gadījumus, kad tos izmanto gaismas brīdinājuma signāliem, ko veido šo lukturu neregulāra iedegšanās pēc īsiem intervāliem, kā arī
 - ja kopējā apgaismojuma intensitāte ir mazāka par 1 000 luksiem, kad joprojām ir skaidri saskatāms transportlīdzekļa spidometra rādījums (piemēram, ja spidometrs vienmēr ir izgaismots), un ja transportlīdzeklis nav aprīkots ar nemirgojošu zaļu signalizatoru saskaņā ar 6.5.9. punktu vai īpašam nolūkam paredzētu zaļu kontūra indikatoru dienas gaitas lukturim, ko norāda ar attiecīgu simbolu. Tādā gadījumā tuvās gaismas lukturi un apgaismes ierīces, kas pieprasītas I pielikuma B iedaļas 11. punktā, automātiski jāieslēdz vienlaikus divu sekunžu laikā pēc tam, kad kopējās gaismas intensitātes līmenis nokrīt līdz 1 000 luksiem. Ja kopējā gaismas intensitāte pēc tam sasniedz vismaz 7 000 luksu līmeni, dienas gaitas lukturus automātiski ieslēdz, bet I pielikuma B iedaļas 11. punktā pieprasītās tuvās gaismas lukturi un apgaismes ierīces izslēdz vienlaikus piecu līdz 300 sekunžu laikā (piemēram, ja vadītājam nav redzamas norādes vai nav pamudinājuma tumšā laikā ieslēgt parastu apgaismojumu, ir nepieciešams pilnībā automātisks gaismas slēdzis).

6.15.7. Kontūra indikators:

- pēc izvēles.”;

m) pielikuma 4. papildinājumā iekļauj šādu 5.8. punktu:

“5.8. Pakaļējās numura zīmes apgaismojuma lukturis”;

n) pielikuma 4. papildinājuma 6.4. punktu aizstāj ar šādu:

“6.4. Dienas gaitas lukturis: ir/nav (*)”;

5) IV pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. L3e kategorijas transportlīdzekļi atbilst visām ANO EEK Noteikumu Nr. 53 attiecīgajām prasībām, izņemot 5.14.9. punktu.";

b) pielikuma 1. un 2. papildinājumu svīturo;

c) pielikuma 3. papildinājumu pāršauc, un turpmāk tas ir 1. papildinājums, un attiecīgi groza atsauci pielikumu sarakstā;

d) pielikuma 4. papildinājumu pāršauc, un turpmāk tas ir 2. papildinājums, un attiecīgi groza atsauci pielikumu sarakstā;

e) pielikuma 2. papildinājumā pievieno šādu 6.5. punktu:

"6.5. Dienas gaitas lukturis: ir/nav (*);"

6) V pielikumu groza šādi:

a) pievieno šādu 2.5. punktu:

"2.5. Dienas gaitas lukturis";

b) pielikuma 6.1.11. punktu aizstāj ar šādu:

"6.1.11. Citas prasības:

- tālās gaismas lukturus transportlīdzekļiem, kuri uz likumiem var sasvērties, var aprīkot ar horizontālā slīpuma regulēšanas sistēmu (HIAS), kā noteikts ANO EEK Noteikumu Nr. 53 2.25. punktā, ja nodrošināta atbilstība attiecīgajām šo noteikumu prasībām, kas attiecas uz HIAS,
- visu vienlaikus aktivizējamu tālās gaismas lukturu maksimālās intensitātes kopējā vērtība nedrīkst pārsniegt 430 000 kandelu, kas atbilst atsaucē vērtībai 100.";

c) pievieno šādu 6.13. līdz 6.13.7. punktu:

"6.13. Dienas gaitas lukturis

6.13.1. Skaitis:

- viens vai divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums nepārsniedz 1 300 mm,
- divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums pārsniedz 1 300 mm.

6.13.2. Izkārtojums:

- nav konkrētu prasību.

6.13.3. Novietojums

6.13.3.1. Platumā:

- vienu neatkarīgu dienas gaitas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura. Ja šie lukturi ir viens virs otra, tad dienas gaitas luktura atskaites punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē. Ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- viens neatkarīgs dienas gaitas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē. Tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus dienas gaitas lukturim, divu lukturu atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- divi dienas gaitas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- transportlīdzekļiem, kuru kopējais platums pārsniedz 1 300 mm, gaismu izstarojošo virsmu iekšējām malām jābūt vismaz 500 mm attālumā.

6.13.3.2. Augstumā:

- minimāli 250 mm un maksimāli 1 500 mm virs zemes.

6.13.3.3. Garumā:

- transportlīdzekļa priekšā. Uzskata, ka šī prasība ir ievērota, ja izstarotā gaisma nerada neērtības vadītājam ne tieši, ne netieši, ar atpakaļskata spoguļu atspulgu un/vai citām atstarojošajām virsmām uz transportlīdzekļa.

6.13.3.4. Attālums:

- ja attālums starp priekšējo virzienrādītāju un dienas gaitas lukturi ir 40 mm vai mazāks, dienas gaitas luktura elektriskie slēgumi attiecīgajā transportlīdzekļa pusē ir tādi, ka vai nu:
 - tas ir izslēgts, vai arī
 - tā gaismas intensitāte ir samazināta līdz līmenim, kas nepārsniedz 140 kandelu,
- attiecīgā priekšējā virzienrādītāja visa aktivizēšanas perioda laikā (gan cikla laikā, gan ārpus tā).

6.13.4. Ģeometriskā redzamība:

- $\alpha = 10^\circ$ uz augšu un 10° uz leju,
- $\beta = 20^\circ$ uz kreiso pusi un uz labo pusi, ja ir tikai viens dienas gaitas lukturis,
- $\beta = 20^\circ$ uz āru un 20° uz iekšu, ja ir divi dienas gaitas lukturi.

6.13.5. Orientācija:

- uz priekšu; var virzīties atbilstoši stūres stienņa pagriezienu leņķim.

6.13.6. Elektriskie slēgumi:

- visiem dienas gaitas lukturiem jāieslēdzas, kad ir ieslēgts galvenais vadības slēdzis, tomēr tie var palikt izslēgti šādos apstākļos:
 - automātiskās transmisijas vadības ierīce ir ieslēgta stāvvietas režīmā,
 - stāvbremze ir ieslēgta,
 - pirms transportlīdzekļa pirmo reizi darbina katru reizi pēc galvenā vadības slēdža un piedziņas sistēmas manuālas aktivizēšanas,
- dienas gaitas lukturus var manuāli izslēgt, tomēr tas ir iespējams, ja transportlīdzekļa ātrums nepārsniedz 10 km/h; lukturi automātiski ieslēdzas, kad transportlīdzekļa ātrums pārsniedz 10 km/h vai kad transportlīdzeklis ir nobraucis vairāk nekā 100 m,
- dienas gaitas lukturus visos gadījumos automātiski izslēdz, kad:
 - transportlīdzeklis ir izslēgts ar galveno vadības slēdzi,
 - priekšējie miglas lukturi ir ieslēgti,
 - galvenie lukturi ir ieslēgti, izņemot gadījumus, kad tos izmanto gaismas brīdinājuma signāliem, ko veido šo lukturu neregulāra iedegšanās pēc īsiem intervāliem, kā arī
 - ja kopējā apgaismojuma intensitāte ir mazāka par 1 000 luksiem, kad joprojām ir skaidri saskatāms transportlīdzekļa spidometra rādījums (piemēram, ja spidometrs vienmēr ir izgaismots), un ja transportlīdzeklis nav aprīkots ar nemirgojošu zaļu signalizatoru saskaņā ar 6.5.9. punktu vai īpašam nolūkam paredzētu zaļu kontūra indikatoru dienas gaitas lukturim, ko norāda ar attiecīgu simbolu. Tādā gadījumā tuvās gaismas lukturi un apgaismes ierīces, kas pieprasītas I pielikuma B iedaļas 11. punktā, automātiski jāieslēdz vienlaikus divu sekunžu laikā pēc tam, kad kopējās gaismas intensitātes līmenis nokrīt līdz 1 000 luksiem. Ja kopējā gaismas intensitāte pēc tam sasniedz vismaz 7 000 luksu līmeni, dienas gaitas lukturus automātiski ieslēdz, bet I pielikuma B iedaļas 11. punktā pieprasītās tuvās gaismas lukturi un apgaismes ierīces izslēdz vienlaikus piecu līdz 300 sekunžu laikā (piemēram, ja vadītājam nav redzamas norādes vai nav pamudinājuma tumšā laikā ieslēgt parastu apgaismojumu, ir nepieciešams pilnībā automātisks gaismas slēdzis).

6.13.7. Kontūra indikators:

- pēc izvēles.”;

d) pielikuma 4. papildinājumam pievieno šādu 6.5. punktu:

“6.5. Dienas gaitas lukturis: ir/nav (*);”;

7) VI pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 2.4. punktu aizstāj ar šādu:

“2.4. Dienas gaitas lukturis”;

b) pielikuma 6.1.11. punktu aizstāj ar šādu:

“6.1.11. Citas prasības:

- tālās gaismas lukturus transportlīdzekļiem, kuri uz likumiem var sasvērties, var aprīkot ar horizontālā slīpuma regulēšanas sistēmu (*HIAS*), kā noteikts ANO EEK Noteikumu Nr. 53 2.25. punktā, ja nodrošināta atbilstība attiecīgajām šo noteikumu prasībām, kas attiecas uz *HIAS*,
- visu vienlaikus aktivizējamu tālās gaismas lukturu maksimālās intensitātes kopējā vērtība nedrīkst pārsniegt 430 000 kandelu, kas atbilst atsaucē vērtībai 100.”;

c) pielikuma 6.2.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.2.3.1. Platumā:

- vienu neatkarīgu tuvās gaismas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura; ja šie lukturi ir viens virs otra, tad tuvās gaismas luktura atskaite punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaite punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- viens neatkarīgs tuvās gaismas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaite punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus tuvās gaismas lukturim, divu lukturu atskaite punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- divi tuvās gaismas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaite punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- ja ir divi tuvās gaismas lukturi, vesela platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

d) pielikuma 6.2.11. punktu aizstāj ar šādu:

“6.2.11. Citas prasības:

- tuvās gaismas lukturus transportlīdzekļiem, kuri uz likumiem var sasvērties, var aprīkot ar horizontālā slīpuma regulēšanas sistēmu (*HIAS*), kā noteikts ANO EEK Noteikumu Nr. 53 2.25. punktā, ja nodrošināta atbilstība attiecīgajām šo noteikumu prasībām, kas attiecas uz *HIAS*,
- tuvās gaismas lukturi, kuriem gaismu izstarojošās virsmas zemākais punkts ir 0,8 m vai mazāk virs zemes, jāneregulē uz sākotnējo stara slīpumu robežās no $-1,0\%$ līdz $-1,5\%$; precīzu vērtību var norādīt izgatavotājs,
- tuvās gaismas lukturi, kuriem gaismu izstarojošās virsmas zemākais punkts ir no 0,8 m līdz 1,0 m virs zemes, jāneregulē uz sākotnējo stara slīpumu robežās no $-1,0\%$ līdz $-2,0\%$; precīzu vērtību var norādīt izgatavotājs,
- tuvās gaismas lukturi, kuriem gaismu izstarojošās virsmas zemākais punkts ir 1,0 m vai vairāk virs zemes, jāneregulē uz sākotnējo stara slīpumu robežās no $-1,5\%$ līdz $-2,0\%$; precīzu vērtību var norādīt izgatavotājs,
- tuvās gaismas lukturiem ar gaismas avotu, kuru objektīvā gaismas plūsma nepārsniedz 2 000 lūmenu un sākotnējais stara slīpums ir robežās no $-1,0\%$ līdz $-1,5\%$, vertikālajam stara slīpumam jābūt no $-0,5\%$ līdz $-2,5\%$ saskaņā ar visiem slodzes režīmiem; vertikālajam stara slīpumam jābūt robežās no $-1,0\%$ līdz $-3,0\%$, ja sākotnējais slīpums iestatīts starp $-1,5\%$ un $-2,0\%$; lai nodrošinātu atbilstību prasībām, var izmantot ārējo regulēšanas ierīci, ja nav jāizmanto citi instrumenti, ar ko nav aprīkots transportlīdzeklis,
- tuvās gaismas lukturiem ar gaismas avotu, kuru objektīvā gaismas plūsma pārsniedz 2 000 lūmenu un sākotnējais stara slīpums ir robežās no $-1,0\%$ līdz $-1,5\%$, vertikālajam stara slīpumam jābūt no $-0,5\%$ līdz $-2,5\%$ saskaņā ar visiem slodzes režīmiem; vertikālajam stara slīpumam jābūt robežās no $-1,0\%$ līdz $-3,0\%$, ja sākotnējais slīpums iestatīts starp $-1,5\%$ un $-2,0\%$; lai nodrošinātu atbilstību šī punkta prasībām, var izmantot galveno lukturu automātiskā augstuma regulēšanas ierīci, ja tās darbība ir pilnībā automātiska un ja reakcijas laiks ir mazāks par 30 sekundēm.”;

e) iekļauj šādu 6.2.11.1. punktu:

“6.2.11.1. Testēšanas apstākļi:

- 6.2.11. punktā minētās slīpuma prasības pārbauda saskaņā ar turpmāk aprakstīto:
- transportlīdzeklis ar tā masu darbderīgā stāvoklī un vadītāja masu 75 kg,
- pilnībā piekrauts transportlīdzeklis, lai sasniegtu maksimālo ass slodzi, kā šim slodzes režīmam norādījis izgatavotājs,
- transportlīdzeklis ar vadītāja masu 75 kg un papildu kravu, lai sasniegtu maksimālo atļauto aizmugurējās ass slodzi, kā uzrādījis izgatavotājs, tomēr šajā gadījumā priekšējās ass slodzei jābūt pēc iespējas mazākai,
- pirms mērījumu veikšanas transportlīdzekli sašūpo trīs reizes uz augšu un uz leju un pēc tam to pārvieto atpakaļ un uz priekšu vismaz par pilnu riteņu apgrieziena.”;

f) pielikuma 6.4.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.4.1. Skaitis:

- viens vai divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums nepārsniedz 1 300 mm,
- divi, ja transportlīdzekļa kopējais platums pārsniedz 1 300 mm,
- var būt uzstādīts papildu S3 vai S4 kategorijas bremžu signāllukturis (piemēram, centrālais augstu uzstādītais bremžu signāllukturis), ja nodrošināta atbilstība ANO EEK Noteikumu Nr. 48 attiecīgajām prasībām, ko piemēro šādu bremžu signāllukturu uzstādīšanai M1 kategorijas transportlīdzekļiem.”;

g) pielikuma 6.5.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.5.3.1. Platumā:

- vienu neatkarīgu priekšējās gabarītgaismas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura; ja šie lukturi ir viens virs otra, tad priekšējās gabarītgaismas luktura atskaites punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaites punkti jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- viens neatkarīgs priekšējās gabarītgaismas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus priekšējās gabarītgaismas lukturim, divu lukturu atskaites punkti jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- divi priekšējās gabarītgaismas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- ja ir divi priekšējās gabarītgaismas lukturi, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

h) pielikuma 6.6.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.6.3.1. Platumā:

- vienu pakalējo gabarītgaismas lukturi uzstāda transportlīdzeklim tā, lai pakalējo gabarītgaismas luktura atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē,
- divus pakalējos gabarītgaismas lukturus uzstāda transportlīdzeklim tā, lai pakalējo gabarītgaismas lukturu atskaites punkti atrastos simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- ja transportlīdzeklim ir divi pakalējie riteņi un kopējais platums pārsniedz 1 300 mm, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

i) pielikuma 6.12.3.1. punktu aizstāj ar šādu:

“6.12.3.1. Platumā:

- ja ir viens pakalējais atstarotājs, tas transportlīdzeklim jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē,
- ja ir divi pakalējie atstarotāji, tie transportlīdzeklim jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski attiecībā pret garenisko vidusplakni,
- ja ir divi pakalējie atstarotāji, veselais platums starp gaismu izstarojošo virsmu ārējām malām un transportlīdzekļa ārējām malām nedrīkst pārsniegt 400 mm.”;

j) pievieno šādu 6.14. līdz 6.14.7. punktu:

“6.14. Dienas gaitas lukturis

6.14.1. Skaits:

- viens vai divi, transportlīdzekļu kopējam platumam nepārsniedzot 1 300 mm,
- divi, transportlīdzekļu kopējam platumam pārsniedzot 1 300 mm.

6.14.2. Izkārtojums:

- nav konkrētu prasību.

6.14.3. Novietojums

6.14.3.1. Platumā:

- vienu neatkarīgu dienas gaitas lukturi var uzstādīt virs vai zem, vai uz vienu pusi no cita priekšējā luktura; ja šie lukturi ir viens virs otra, tad dienas gaitas luktura atskaites punktam jāatrodas transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; ja šie lukturi atrodas blakus, to atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- viens neatkarīgs dienas gaitas lukturis, kas ir savietots ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai tā atskaites punkts atrastos transportlīdzekļa gareniskajā vidusplaknē; tomēr, ja transportlīdzeklis ir aprīkots ar citu priekšējo lukturi blakus dienas gaitas lukturim, divu lukturu atskaites punktiem jābūt simetriskiem attiecībā pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- divi dienas gaitas lukturi, no kuriem neviens, viens vai abi ir savietoti ar citu priekšējo lukturi, jāuzstāda tā, lai to atskaites punkti būtu simetriski pret transportlīdzekļa garenisko vidusplakni,
- transportlīdzekļiem, kuru kopējais platums pārsniedz 1 300 mm, gaismu izstarojošo virsmu iekšējām malām jābūt vismaz 500 mm attālumā.

6.14.3.2. Augstumā:

- minimāli 250 mm un maksimāli 1 500 mm virs zemes.

6.14.3.3. Garumā:

- transportlīdzekļa priekšā. Uzskata, ka šī prasība ir ievērota, ja izstarotā gaisma nerada neērtības vadītājam ne tieši, ne netieši, ar atpakaļskata spoguļu atspulgu un/vai citām atstarojošajām virsmām uz transportlīdzekļa.

6.14.3.4. Attālums:

- ja attālums starp priekšējo virzienrādītāju un dienas gaitas lukturi ir 40 mm vai mazāks, dienas gaitas luktura elektriskie slēgumi attiecīgajā transportlīdzekļa pusē ir tādi, ka vai nu:
 - tas ir izslēgts, vai arī
 - tā gaismas intensitāte ir samazināta līdz līmenim, kas nepārsniedz 140 kandelu,attiecīgā priekšējā virzienrādītāja visa aktivizēšanas perioda laikā (gan cikla laikā, gan ārpus tā).

6.14.4. Ģeometriskā redzamība:

- $\alpha = 10^\circ$ uz augšu un 10° uz leju,
- $\beta = 20^\circ$ uz kreiso pusi un uz labo pusi, ja ir tikai viens dienas gaitas lukturis,
- $\beta = 20^\circ$ uz āru un 20° uz iekšu, ja ir divi dienas gaitas lukturi.

6.14.5. Orientācija:

- uz priekšu; var virzīties atbilstoši stūres stienņa pagriezienu leņķim.

6.14.6. Elektriskie slēgumi:

- visiem dienas gaitas lukturiem jāieslēdzas, kad ir ieslēgts galvenais vadības slēdzis, tomēr tie var palikt izslēgti šādos apstākļos:
 - automātiskās transmisijas vadības ierīce ir ieslēgta stāvvietas režīmā,

- stāvbremze ir ieslēgta,
- pirms transportlīdzekli pirmo reizi darbina katru reizi pēc galvenā vadības slēdža un piedziņas sistēmas manuālas aktivizēšanas,
- dienas gaitas lukturus var manuāli izslēgt, tomēr tas ir iespējams, ja transportlīdzekļa ātrums nepārsniedz 10 km/h; lukturi automātiski ieslēdzas, kad transportlīdzekļa ātrums pārsniedz 10 km/h vai kad transportlīdzeklis ir nobraucis vairāk nekā 100 m,
- dienas gaitas lukturus visos gadījumos automātiski izslēdz, kad:
 - transportlīdzeklis ir izslēgts ar galveno vadības slēdzi,
 - priekšējie miglas lukturi ir ieslēgti,
 - galvenie lukturi ir ieslēgti, izņemot gadījumus, kad tos izmanto gaismas brīdinājuma signāliem, ko veido šo lukturu neregulāra iedegšanās pēc īsiem intervāliem, kā arī
 - ja kopējā apgaismojuma intensitāte ir mazāka par 1 000 luksiem, kad joprojām ir skaidri saskatāms transportlīdzekļa spidometra rādījums (piemēram, ja spidometrs vienmēr ir izgaismots), un ja transportlīdzeklis nav aprīkots ar nemirgojošu zaļu signalizatoru saskaņā ar 6.5.9. punktu vai īpašam nolūkam paredzētu zaļu kontūra indikatoru dienas gaitas lukturiem, ko norāda ar attiecīgu simbolu. Tādā gadījumā tuvās gaismas lukturi un apgaismes ierīces, kas pieprasītas I pielikuma B iedaļas 11. punktā, automātiski jāieslēdz vienlaikus divu sekunžu laikā pēc tam, kad kopējās gaismas intensitātes līmenis nokrīt līdz 1 000 luksiem. Ja kopējā gaismas intensitāte pēc tam sasniedz vismaz 7 000 luksu līmeni, dienas gaitas lukturus automātiski ieslēdz, bet I pielikuma B iedaļas 11. punktā pieprasītās tuvās gaismas lukturi un apgaismes ierīces izslēdz vienlaikus piecu līdz 300 sekunžu laikā (piemēram, ja vadītājam nav redzamas norādes vai nav pamudinājuma tumšā laikā ieslēgt parastu apgaismojumu, ir nepieciešams pilnībā automātisks gaismas slēdzis).

6.14.7. Kontūra indikators:

- pēc izvēles.”;

k) pielikuma 4. papildinājuma 6.5. punktu aizstāj ar šādu:

“6.5. Dienas gaitas lukturis: ir/nav (*)”.

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS 2013/725/KĀDP

(2013. gada 9. decembris),

ar ko groza un pagarina Lēmumu 2012/173/KĀDP par ES Operāciju centra darbības uzsākšanu saistībā ar kopējās drošības un aizsardzības politikas misijām un operāciju Āfrikas ragā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

2) 2. pantu groza šādi:

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 42. panta 4. punktu un 43. panta 2. punktu,

a) 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

“a) izmantojot īpašās zināšanas militārajā jomā un speciālās plānošanas jomā, sniegt tiešu atbalstu civilajam operāciju komandierim EUCAP NESTOR operatīvajā plānošanā un īstenošanā;”

tā kā:

(1) Padome 2012. gada 16. jūlijā pieņēma Lēmumu 2012/389/KĀDP ⁽¹⁾, ar kuru izveidoja Eiropas Savienības misiju saistībā ar reģiona jūras spēku izveidi Āfrikas ragā (EUCAP NESTOR).

b) panta 2. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

(2) Politikas un drošības komiteja (PDK) 2013. gada 8. oktobrī vienojās par to, ka ES Operāciju centra pilnvaras saistībā ar kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijām un operāciju Āfrikas ragā būtu jāpagarina par 12 mēnešiem.

“f) atvieglināt koordināciju un uzlabot sinerģijas starp operāciju *Atalanta*, *EUTM Somalia* un *EUCAP NESTOR* saistībā ar stratēģiju Āfrikas ragam un uzturot sakarus ar Eiropas Savienības īpašo pārstāvi Āfrikas ragā.”

(3) Padomes Lēmums 2012/173/KĀDP ⁽²⁾ tāpēc būtu attiecīgi jāgroza un jāpagarina,

3) lēmuma 3. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

“1. Ar šo par ES Operāciju centra vadītāju uz divu gadu laikposmu ieceļ kapteini (jūras spēki) *Ad VAN DER LINDE*.”

1. pants

Lēmumu 2012/173/KĀDP groza šādi:

b) pantam pievieno šādu punktu:

1) lēmuma 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. ES Operāciju centrs darbību uzsāk, lai atbalstītu KDAP misijas un operācijas Āfrikas ragā, proti, operāciju *Atalanta*, *EUTM Somalia* un *EUCAP NESTOR*.”

“1.a Ar šo Padome saskaņā ar LES 38. pantu pilnvaro PDK pieņemt lēmumus par ES Operāciju centra turpmāko vadītāju iecelšanu.”

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2012/389/KĀDP (2012. gada 16. jūlijs) par Eiropas Savienības misiju saistībā ar reģiona jūras spēku izveidi Āfrikas ragā (EUCAP NESTOR) (OV L 187, 17.7.2012., 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2012/173/KĀDP (2012. gada 23. marts) par ES Operāciju centra darbības uzsākšanu saistībā ar kopējās drošības un aizsardzības politikas misijām un operāciju Āfrikas ragā (OV L 89, 27.3.2012., 66. lpp.).

4) lēmuma 9. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“To piemēro no 2012. gada 23. marta līdz 2015. gada 22. martam.”

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2013. gada 9. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*

A. PABEDINSKIENĒ

PADOMES LĒMUMS 2013/726/KĀDP

(2013. gada 9. decembris)

par atbalstu ANO DP Rezolūcijai 2118 (2013) un OPCW Izpildpadomes Lēmumam EC-M-33/Dec 1, īstenojot ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

atbilstības CWC un jebkuriem atbilstīgiem OPCW Izpildpadomes lēmumu noteikumiem pārbaudīšanu, un kā daļa no kopīgās misijas - par atbilstības jebkuriem atbilstīgiem ANO DP rezolūciju noteikumiem uzraudzīšanu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 26. panta 2. punktu un 31. panta 1. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

(1) 2013. gada 27. septembrī Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas (OPCW) Izpildpadome tās EC-M-33 sesijas laikā pieņēma "Lēmumu par Sīrijas ķīmisko ieroču iznīcināšanu".

(2) 2013. gada 27. septembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome – dziļi sašutusi par ķīmisko ieroču izmantošanu Rif Damascus 2013. gada 21. augustā, kā tas ir secināts ANO misijas ziņojumā –, 2013. gada 28. septembrī pieņēma Rezolūciju 2118 (2013), kurā nosoda minēto ieroču izmantošanas rezultātā notikušo civiliedzīvotāju nogalināšanu, apstiprina, ka ķīmisko ieroču izmantošana ir nopietns starptautisko tiesību pārkāpums, uzsver, ka personas, kas ir vainojamas ķīmisko ieroču jebkāda veida izmantošanā, ir jāsauc pie atbildības, kā arī uzsver, ka vienīgais risinājums krīzei, kas pašlaik norisinās Sīrijas Arābu Republikā, ir iekļaujoša un pašu sīriešu vadīta politiska procesa īstenošana, balstoties uz 2012. gada 30. jūnija Ženēvas paziņojumu, un uzsver, ka pēc iespējas drīzāk ir jāsarīko starptautiska konference, kas veltīta ar Sīriju saistītiem jautājumiem.

(3) Ņākot klajā ar paziņojumu, Sīrijas Arābu Republikas valdība atzina to, ka pastāv plaša mēroga ķīmisko ieroču programma un ievērojami ķīmisko ieroču daudzumi, kas rada nopietnas bažas neizplatīšanas, atbrūpošanās un drošības kontekstā.

(4) Pēc tam, kad 2013. gada 14. oktobrī Sīrijas Arābu Republika pievienojās Konvencijai par ķīmisko ieroču izstrādāšanas, ražošanas, uzglabāšanas un lietošanas aizliegšanu un to iznīcināšanu (turpmāk "Ķīmisko ieroču konvencija vai "CWC"), OPCW ir atbildīga par Sīrijas

(5) OPCW ģenerāldirektors 2013. gada 16. oktobrī atgādināja CWC dalībvalstīm (piezīme S/1132/2013), ka Izpildpadome savā lēmumā "Sīrijas ķīmisko ieroču iznīcināšana" (EC-M-33/DEC.1) nolēma *inter alia* "steidzami apsvērt to darbību finansēšanas mehānismus, kuras Sekretariāts veic saistībā ar Sīrijas Arābu Republiku, un aicināt visas dalībvalstis, kuras to var izdarīt, sniegt brīvprātīgas iemaksas saistībā ar darbībām, ko veic šā lēmuma īstenošanas kontekstā". Tajā pašā piezīmē "visas dalībvalstis" tika aicinātas "apsvērt iespēju veikt brīvprātīgu iemaksu, kas var būt jebkāda summa, Trasta fondā Sīrijai, lai palīdzētu risināt, iespējams, vienu no vissarežģītākajām problēmām organizācijas vēsturē". Trasta fonds var pieņemt iemaksas arī no citiem avotiem, tostarp nevalstiskām organizācijām, iestādēm vai privātiem līdzekļu devējiem.

(6) Eiropas Savienības Padome 21. oktobra secinājumos pāuda gandarījumu par OPCW Izpildpadomes lēmumu un ANO DP Rezolūciju 2118 un atkārtoti uzsvēra Savienība gatavību apsvērt atbalsta sniegšanu.

(7) Eiropadome 2003. gada 12. decembrī pieņēma ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai ("Stratēģija"), kuras III nodaļā ir iekļauts saraksts ar pasākumiem, kas jāveic gan Savienībā, gan trešās valstīs, lai apkarotu šādu ieroču izplatīšanu.

(8) Stratēģijā uzsvērtā CWC un OPCW būtiskā nozīme no ķīmiskiem ieročiem brīvas pasaules izveidē.

(9) Savienība aktīvi īsteno Stratēģiju un veic pasākumus, kas uzskaitīti tās III nodaļā, jo īpaši nodrošinot finanšu līdzekļus tādu konkrētu projektu atbalstam, kurus īsteno daudzpusejās iestādēs, piemēram, OPCW. Padome 2012. gada 23. martā attiecīgi pieņēma Lēmumu 2012/166/KĀDP ⁽¹⁾ par atbalstu OPCW darbībām.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2012/166/KĀDP (2012. gada 23. marts) par atbalstu Ķīmisko ieroču aizliegšanas organizācijas (OPCW) darbībām, īstenojot ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai (OV L 87, 24.3.2012., 49. lpp.).

- (10) OPCW ģenerāldirektors 2013. gada 21. novembrī iesniedza lūgumu Savienībai saistībā ar iemaksu Sīrijas trasta fondā.
- (11) Šā lēmuma tehniskā īstenošana būtu jāuztic OPCW. Savienības atbalstītos projektus var finansēt tikai ar brīvprātīgām iemaksām OPCW trasta fondā. Šādām iemaksām, kas jāveic Savienībai, būs svarīga nozīme, lai OPCW varētu pildīt uzdevumus, kā norādīts ANO DP Rezolūcijā 2118 (2013. gada 27. septembris).
- (12) Savienības finansiālā ieguldījuma pienācīgu īstenošana būtu jāuztic pārraudzīt Komisijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Savienība atbalsta OPCW darbības, palīdzot segt izmaksas, kuras saistītas ar pārbaudēm un verifikāciju, ko veic attiecībā uz Sīrijas ķīmisko ieroču iznīcināšanu, kā arī izmaksas saistībā ar darbībām, kuras papildina uzticētos pamatuzdevumus, atbalstot ANO DP Rezolūciju 2118 (2013) un OPCW Izpildpadomes 2013. gada 28. septembra lēmumu par Sīrijas ķīmisko ieroču iznīcināšanu, kā arī turpmākās un saistītās rezolūcijas un lēmumus.

2. Projekts, kuru atbalsta ar šo Padomes lēmumu, ir ar situācijas apzināšanos saistītu materiālu nodrošināšana attiecībā uz OPCW un ANO kopīgās misijas drošību, tostarp ceļu tīkla stāvokli, piegādājot OPCW satelītattēlus un saistītus ES Satelītkentra (EU SATCEN) informatīvos materiālus.

Projekta sīks apraksts ir izklāstīts pielikumā.

2. pants

1. Par šā lēmuma īstenošanu atbild Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos ("AP").

2. Lēmuma 1. panta 2. punktā minēto darbību tehnisko īstenošanu uztic OPCW. Tā šo uzdevumu veic AP uzraudzībā. Šim nolūkam AP slēdz vajadzīgās vienošanās ar OPCW.

3. pants

1. Finanšu atsaucēs summa 1. panta 2. punktā minēto projektu īstenošanai ir EUR 2 311 842.

2. Izdevumus, ko finansē no 1. punktā minētās summas, pārvalda saskaņā ar procedūrām un noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam.

3. Komisija uzrauga 1. punktā minēto izdevumu pareizu pārvaldību. Šim nolūkam tā slēdz finansēšanas nolīgumu ar OPCW. Finansēšanas nolīgumā paredz, ka OPCW nodrošina Savienības ieguldījuma apjomam atbilstīgu redzamību.

4. Komisija cenšas noslēgt 3. punktā minēto finansēšanas nolīgumu, cik drīz vien iespējams pēc šā lēmuma stāšanās spēkā. Tā informē Padomi par jebkādam grūtībām šajā procesā, kā arī par minētā finansēšanas nolīguma noslēgšanas dienu.

4. pants

1. Pamatojoties uz OPCW sagatavotiem regulāriem ziņojumiem, AP ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu. Minētie ziņojumi ir pamatā Padomes veiktajiem izvērtējumiem.

2. Komisija ziņo par 1. panta 2. punktā minētā projekta īstenošanas finansiālajiem aspektiem.

5. pants

1. Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

2. Tas zaudē spēku 12 mēnešus pēc dienas, kad ir noslēgts 3. panta 3. punktā minētais finansēšanas nolīgums starp Komisiju un OPCW, vai tas zaudē spēku 2014. gada 10. jūnijs ja neviens šāds finansēšanas nolīgums līdz tam laikam nav noslēgts.

Briselē, 2013. gada 9. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
A. PABEDINSKIENĒ

PIELIKUMS

EIROPAS SAVIENĪBAS ATBALSTS ANO DP REZOLŪCIJAI 2118 (2013) UN OPCW IZPILDPADOMES LĒMUMAM EC-M-33/DEC 1, ĪSTENOJOT ES STRATĒGIJU MASU IZNĪCINĀŠANAS IEROČU IZPLATĪŠANAS NOVĒRŠANAI

Projekts: OPCW un ANO kopīgajā misijā atbalstīt OPCW, nodrošinot satelītattēlus

Mērķis

OPCW un ANO kopīgajā misijā atbalstīt OPCW saistībā ar tās uzdevumiem saskaņā ar atbilstīgām ANO DP rezolūcijām un OPCW Izpildpadomes lēmumiem, kā arī atbilstīgi Ķīmisko ieroču konvencijas noteikumiem.

Rezultāti

Ceļu tīkla stāvokļa novērtējums, jo īpaši nosakot vietas, kur ceļi ir bloķēti, un ceļu posmus, kuros pārvietošanās ir apgrūtināta; labāka situācijas izpratne jomā, kas saistīta ar Sīrijā izvietotās OPCW un ANO kopīgās misijas drošību un attiecībā uz vietām, kas jāapmeklē/jāpārbauda.

Darbības

Atbalstu OPCW sniegs, visā misijas darbības laikā no līguma parakstīšanas brīža līdz 2014. gada 31. decembrim ik nedēļu nodrošinot ES Satelītcentra (EU SATCEN) 4–5 satelītattēlu piegādes.

ANO un OPCW savas darbības izstrādās sadarbībā ar attiecīgiem partneriem, tostarp starptautiskām organizācijām un aģentūrām, lai nodrošinātu efektīvu sinerģiju un novērstu darbību dublēšanos.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS**(2013. gada 6. decembris),****ar ko nosaka formātu, kādā paziņo informāciju par atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu pieņemšanu un būtiskiem grozījumiem***(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 8641)***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2013/727/ES)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 33. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. pantu dalībvalstīm jānodrošina, ka to kompetentās iestādes izstrādā vienu vai vairākus atkritumu apsaimniekošanas plānus, kas aptver visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju.
- (2) Bez tam ne vēlāk kā līdz 2013. gada 12. decembrim dalībvalstīm jāizstrādā atkritumu rašanās novēršanas programmas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 29. pantu.
- (3) Lai atvieglotu attiecīgās informācijas iesniegšanu Komisijai par minēto plānu un programmu pieņemšanu un būtiskiem grozījumiem, būtu jānosaka, kādā formātā šī informācija paziņojama.

- (4) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Dalībvalstis izmanto šā lēmuma I un II pielikumā norādīto formātu, lai paziņotu Komisijai informāciju par Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantā minēto atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu pieņemšanu un būtiskiem grozījumiem.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 6. decembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

⁽¹⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

I PIELIKUMS

FORMĀTS, KĀDĀ PAZIŅO INFORMĀCIJU PAR ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANAS PLĀNU PIEŅEMŠANU UN BŪTISKIEM GROZĪJUMIEM

Plāna nosaukums:

.....

Par plāna pieņemšanu/grozīšanu atbildīgā administratīvā iestāde (nosaukums, adrese, e-pasta adrese un vajadzības gadījumā cita kontaktinformācija):

.....

Elektroniska saite uz plāna publiski pieejamu tīmekļa vietni:

.....

Par šajā veidlapā sniegtās informācijas koordinēšanu atbildīgā administratīvā iestāde (nosaukums, adrese, e-pasta adrese un vajadzības gadījumā cita kontaktinformācija):

.....

Atzīmēt attiecīgo lodziņu:

☐ Jauna atkritumu apsaimniekošanas plāna pieņemšana

☐ Atkritumu apsaimniekošanas plāna būtiski grozījumi

(Svarīgi: pie katra jautājuma jānorāda attiecīgais lappuses numurs paziņotajā plānā un/vai atsaucēs dokumentā.)

1. Vispārīga informācija

1.1. Pieņemšanas/grozīšanas datums (mēnesis/gads):

1.2. Vai plāns aptver visu dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju?

☐ Jā

☐ Nē

Ja nē, norādīt, kādas teritorijas daļas nav aptvertas un kāpēc:

.....

1.3. Kāds ir atkritumu apsaimniekošanas plāna tvērums?

☐ Visas atkritumu plūsmas

☐ Cietie sadzīves atkritumi

☐ Bīstamie atkritumi

☐ Specifiskas atkritumu plūsmas. Norādīt:

Ja plāns neaptver visas atkritumu plūsmas, norādīt attiecīgos pārējos plānus:

.....

1.4. Vai plāns atbilst Direktīvas 2008/98/EK prasībām?

☐ Jā

☐ Nē

Ja nē, norādīt iemeslus:

.....

1.5. Vai plāns ir veidots atbilstīgi atkritumu hierarhijai, kā izklāstīts Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā?

☐ Jā

☐ Nē

Ja nē, norādīt, attiecībā uz kurām atkritumu plūsmām plāns neatbilst atkritumu hierarhijai un kādi tam ir iemesli:

.....

1.6. Vai plāns ietver kādu atkritumu rašanās novēršanas programmu?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt saiti uz attiecīgo tīmekļa vietni:

1.7. Kā atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu izstrādē iesaistījās attiecīgās ieinteresētās personas, iestādes un sabiedrība kopumā?

2. Informācija par savākšanas sistēmām un atkritumu pārstrādes iekārtām

2.1. Vai plānā ir izvērtēta vajadzība pēc jaunām savākšanas sistēmām un jaunām nozīmīgām apglabāšanas/reģenerācijas iekārtām, kā arī saistītajām investīcijām?

☐ Jā

☐ Nē

2.2. Vai plānā ir sniegta informācija par iecerēto apglabāšanas vai nozīmīgu reģenerācijas iekārtu atrašanās vietu un par atrašanās vietas izvēles kritērijiem?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt, kur plānā šie kritēriji izklāstīti:

3. Informācija par mērķvērtībām atkritumu jomā

3.1. Vai plāns aptver iepakojumu un izlietoto iepakojumu (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/62/EK ⁽¹⁾ 14. pants)?

☐ Jā

☐ Nē

3.2. Vai plānā ir izklāstītas stratēģijas vai pasākumi, kā samazināt bioloģiski noārdāmo atkritumu daudzumu, kas nonāk poligonos (Padomes Direktīvas 1999/31/EK ⁽²⁾ 5. pants)?

☐ Jā

☐ Nē

3.3. Vai plāns sekmē mērķvērtību sasniegšanu attiecībā uz bioloģiski noārdāmo atkritumu novirzīšanu no poligoniem?

☐ Jā

☐ Nē

3.4. Vai plānā ir izvērtēts, cik lietderīgi un piemēroti būtu ekonomiski un citi instrumenti, piemēram, poligonu nodokļi, lai risinātu atkritumu problēmu?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt, kādi ekonomiskie instrumenti un saistītie pasākumi ir iekļauti plānā:

⁽¹⁾ OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

II PIELIKUMS

**FORMĀTS, KĀDĀ PAZIŅO PAR INFORMĀCIJU PAR ATKRITUMU RAŠANĀS NOVĒRŠANAS PROGRAMMU
PIEŅEMŠANU UN BŪTISKIEM GROZĪJUMIEM**

Programmas nosaukums:

.....

Elektroniska saite uz programmas publiski pieejamu tīmekļa vietni:

.....

Par programmas pieņemšanu/grozīšanu atbildīgā administratīvā iestāde (nosaukums, adrese, e-pasta adrese un vajadzības gadījumā cita kontaktinformācija):

.....

Par atbilžu koordinēšanu atbildīgā administratīvā iestāde (nosaukums, adrese, e-pasta adrese un vajadzības gadījumā cita kontaktinformācija):

.....

Atzīmēt attiecīgo lodziņu:

☐ Jaunas atkritumu rašanās novēršanas programmas pieņemšana

☐ Atkritumu rašanās novēršanas programmas būtiski grozījumi ⁽¹⁾

Ja tiek paziņots par atkritumu rašanās novēršanas programmas būtiskiem grozījumiem, uz kuru plānu/programmu šie grozījumi attiecas?

Īsi aprakstīt grozījumu jomu un galvenos elementus, norādot, kur atkritumu rašanās novēršanas programmā atrodas grozītie elementi:

.....

(Svarīgi: pie katra jautājuma jānorāda attiecīgais lappuses numurs paziņotajā programmā un/vai atsaucēs dokumentā.)

1. Vispārīga informācija

1.1. Pieņemšanas/grozīšanas datums (mēnesis/gads):

1.2. Vai programma aptver visu dalībvalsts teritoriju?

☐ Jā

☐ Nē

Ja nē, norādīt, kādas teritorijas daļas nav aptvertas un kāpēc:

.....

1.3. Vai programma ir integrēta atkritumu apsaimniekošanas plānā?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt atkritumu apsaimniekošanas plānu(-us):

.....

⁽¹⁾ Tikai tadā gadījumā, ja par atkritumu rašanās novēršanas programmu jau paziņots Eiropas Komisijai.

1.4. Vai programma ir iekļauta citā vides politikas programmā(-ās)?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt programmu(-as):

.....

2. Informācija par atkritumu rašanās novēršanu

2.1. Vai programmā ir aprakstīti esošie atkritumu rašanās novēršanas pasākumi?

☐ Jā

☐ Nē

2.2. Vai programmā ir izklāstīti atkritumu rašanās novēršanas mērķi?

☐ Jā

☐ Nē

2.3. Kādā mērā šie mērķi un pasākumi ir domāti, lai atsaistītu ekonomikas izaugsmi no atkritumu radītā vides ietekmējuma?

.....

2.4. Vai programmā ir norādīti kvantitatīvi un/vai kvalitatīvi atskaides punkti attiecībā uz pieņemtajiem atkritumu rašanās novēršanas pasākumiem?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt, vai tie ir kvantitatīvu un/vai kvalitatīvu un attiecīgo lappuses numuru:

.....

2.5. Vai programmā ir paredzētas specifiskas kvalitatīvas un/vai kvantitatīvas mērķvērtības un rādītāji?

☐ Jā

☐ Nē

Ja jā, norādīt, vai tie ir kvantitatīvu un/vai kvalitatīvu un attiecīgo(-os) lappuses numuru(-us):

.....

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV